

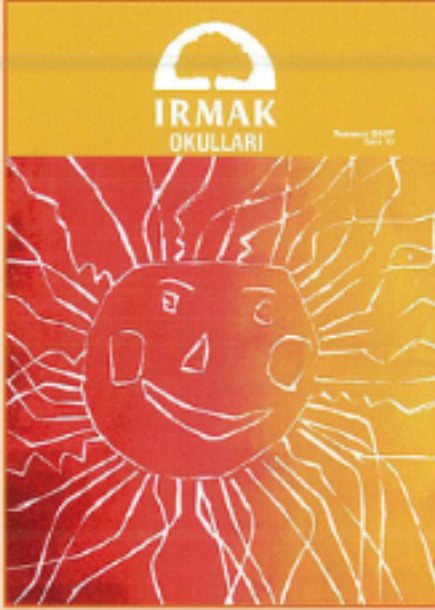
IRMAK OKULLARI

Temmuz 2007
Sayı: 10

Eda TERAZI

Kapak Resmi: İpek AKBAŞ B/A

ÖZEL İRMAK OKULLARI ADINA SAHİBİ
ve KURUCU TEMSİLCİ:
ÖLKÜ ARIOĞLU

OKUL MÜDÜRÜ ve GENEL YAYIN
YÖNETMENİ: NİLGÖN AKALIN

YAYIN KOORDİNATÖRLERİ:
DUYGU GÜRKAN, GAMZE DOLKAY

YAYIN KURULU:
CEYHUN ÖZBAL
MİNE TÖRE
ÖZLEM HAMZAÇEBİ
FUNDA DÜKMELER
SELİN GÖLEL
SUNAY SAĞLAM
ELİF BAYRAKTAROĞLU
ŞADIYE BAYRAM
ESRA TEKGÖZ
EVŞEN AKALIN
GÖRTEN GÖL

TASARIM: TANSEL BAYBARA
UYGULAMA: AYNUR BÖLÜK ÇAYCOŞAR
EDİTÖR: TUNÇ BALABAN

BASKI: PROMAT PRINT CENTER

IRMAK OKULLARI: Cemil Topuzlu Cad.
No:100 Caddébostan / İstanbul 34728
Tel: 0216 411 39 23-24-25
Faks: 0216 411 39 26
e-mail: bilgi@irmak.k12.tr
www.irmak.k12.tr

Sevgili Arkadaşlarım,

Ülkemizde her alanda beyin gücünü bilimsel olarak temsil edecek olan bizler, 2006-2007 eğitim ve öğretim yılını başarıyla tamamlamış bulunuyoruz.

Eğitim yılını başarı ile tamamlayacağına inanmış Irmaklılar olarak eğitim yılı içerisinde sorumluluğumuzu hiçbir zaman unutmadık. Öğrenciler olarak birbirimizin isteklerine ve dileklerine, olumlu karşılık vermek üzere dinledik. Bunlardan sonuçlar çıkartarak olumlu düşünceleri kaybetmemek üzere ileriye taşadık. O an da eksikliğini tespit ettiklerimizi geciktirmeden düzelttik, okul yönetiminin değerlendirmesine sunduk ve bugüne eksiksiz, dolu dolu bir eğitim birikimiyle ulaştık.

Okul yöneticilerimiz anasınıfından lise son sınıfa kadar her düzeydeki biz öğrencileri, okul içi faaliyetlerle sınırlandırmayıp okul dışı kültürel, bilimsel ve sportif aktivitelerle iç içe bulundurarak, Irmaklı olmanın gücünü bir kez daha göstermiş ve dışımızda gerçekleşen faaliyetlerden bizlerin yararlanmasına önem vermişlerdir. Bu destekle Irmaklılar yurtiçi ve yurtdışı eğitim destek projelerine katılmışlar, kendilerini ve okullarını en iyi şekilde tanıtmışlardır.

Ülkemizin ve dünya insanlığının geleceğine katkı sağlayacak her türlü çalışmalar desteklenerek projeler gerçekleştirilmiştir. Okulumuzun bizlere sağladığı her imkân sonuna kadar kullanılıp, başarılarla bütünleştirilmiştir.

Eğitim sürecimizde bizi her alanda gözlemleyen, gözlemlerini bizlerle paylaşan, bu süreçte bizleri başarıya ulaştırmada emeğini ve her şeyden üstün olan sevgisini hissetmemizi sağlayan okul kurucularımız, yöneticilerimiz, öğretmenlerimiz, eğitimi destekleyen hizmetlerini bize sunan okul çalışanlarımız, okul aile birliğimiz ve ailelerimizin emeğini unutmayacağız.

Sevgili arkadaşlarım; bir öğretim döneminin sonu geldiğinde, tüm öğrencilerin desteğiyle Irmak Okulları ilköğretim son sınıf ve orta öğretim son sınıfta okuyan arkadaşlarımız başaracaklarına şimdiden inanmış olarak OKS ve ÖSS sınavlarında salonlarda yerlerini almış ve alacaklardır. Bu arkadaşlarımıza üniversite eğitiminde başarılar dilerim.

2007-2008 eğitim öğretim yılında sağlıklı, mutlulukla ve yeni bir hedefe birlikte yürümek amacıyla buluşmak dileğiyle saygıdeğer büyüklerimize ve siz değerli öğrenci arkadaşlarıma iyi tatiller dilerim. Saygılarımla.

Aslı Merve KAHRAMAN

Ersin Arioğlu'nun 21 Haziran 2007 tarihinde, Irmak Okulları Lise Mezurları için düzenlenen Diploma Töreni'nde yaptığı konuşmasının metnidir. Irmak Oditoryumu / Caddebostan

Sayın Irmak Okulları Kurucuları
Saygıdeğer Öğretmenlerim
Değerli Aileler, Davetliler
Sevgili Öğrencilerim

Bugün, hepimiz için güzel bir gün. Okul yönetimi, Lisemizin 3'üncü dönem diploma töreni için, geleneklerimizi içeren bir program düzenledi. Gelenekleşmesi istenen bir husus da; başarılar kazanmış bir bilim insanı, politikacı, eğitimci, doktor, mühendis veya bir sanatçı; adeta son lise dersi anlamında, hayat tecrübelerini içeren bir konuşma yapmak üzere törene davet etmek. Bugünkü son ders konuşması, Sayın Tınaz Titiz'e teklif edildi. Sayın Bakan bunu kabul ederek okulumuzu onurlandırdılar. Renkli ve başarılı hayat tecrübelerinden süzülüp gelen fikirlerini, bizlerle paylaşacaklar. Gün olur, bu son derste öğreneceklerinizle hayatınıza yön verdiğinizde, siz de bir okulda onur konuyu olarak genç nesle hitap edersiniz.

Sevgili Mezurlar,

Bugün, aileleriniz sizinle kıvanç duyuyorlar. Özenle ve fedakârlıklarla yetiştirdikleri küçük, akıllı, afacan çocukları, artık meslek sahibi olmaya hazırlanan birer yetişkin. Yüzde yüz eminim; aileleriniz şu an da bile; yeni dönemde olanaklarınızın çoğalması ve hayatın sizleri en iyi şekilde ödüllendirmesi için, sessizce dua ediyorlar. Sizleri en iyi şekilde topluma kazandıran ailelerinize, özenli emeklerinden dolayı Türk toplumu adına teşekkür ediyorum.

İkinci teşekkürüm, Irmak Okulları'nın yetenekli yönetim ve öğretim kadrosudur. Gelecekte; iş başvurularınızı yaparken, Irmak Lisesi'nden mezun olduğunuzu, onur duyarak yazacaksınız. Hiç şüpheleniz olmasın, bu özelliğinizle ilgi ve itibar göreceksiniz çünkü, mezunlarımızın sayısı arttıkça, Türkiye öğreniyor ki; Irmak farklıdır. Sizler yarının Türkiye'sinde fark yaratmak üzere öğrenim gördünüz. Ve yarınların toplum önderlersiniz.

Irmak Okulları, Türk eğitim sistemi için bir reform projesidir. Bu heyecanlı projenin 3'üncü lise hasatı, sizlersiniz. Çok farklı bir okulda eğitim öğretim gördünüz. Öğretmenleriniz sizleri çağdaş bilgilerle donatmaya, ülke ve dünya gerçeklerini öğretmeye, bilgi işleme tekniklerini göstermeye; yaratıcı - araştırmacı - geliştirici, çağına sorumlu, evrensel rekabete hazır, Cumhuriyet değerlerini özümsemiş, güçlü, mutlu gençler olarak yetiştirmeye özveri ile gayret ettiler. Sizleri sadece üniversitede değil, hayat maratonunda da başarılı olmaya hazırlayan değerli öğretmenlerimin ellerini, sizlerle birlikte öperek, onlara teşekkürlerimi sunuyorum.

Sevgili Gençler;

Tabii ki, hayatta başarılı olmayı arzu ediyorsunuz. Başarılı bir yaşamın neler içerdiğine ve hangi ölçütlerle "başarılı" sayılacağına dair fikir edinmek isteyebilirsiniz. Hemen söylemeliyim ki; her yaşamın başarısı, kendi değerleri ve şartları içinde değerlendirilmelidir. Yine de kişisel görüşlerimi sorarsanız: "Kim sıhhat içinde, çok sevilerle yaşadıysa; kim akıllı insanların saygısını kazandıysa; kim mutlu bir aile kurarak topluma faydalı çocuklar yetiştirdiyse; kim insanlara örnek ve yararlı eserler verdiyse; kim başkalarındaki güzellikleri ortaya çıkarabilirdiyse; kim sahip olduklarının en iyilerini çevresindekilerle paylaşabiliyorsa, kim insanlara ilham kaynağı olabiliyorsa; kim öğretmenleri ile izleyenlerini ardından şükranla yürütebiliyorsa" İşte! O kişilere "yaşamında başarılı oldu" denildiğine şahit oldum.

Sevgili Üniversiteliler;

Geçtiğimiz Pazar günü zorlu bir üniversiteye giriş sınavı verdiniz. Yalnız değildiniz; okulumuz da sizlerle birlikte sınava girdi. Mutlulukla aldığım ön bilgilere göre; tüm mezunlarımız başarılı olmuşlar; istedikleri üniversiteye girebilecekler. Sizleri kutluyor, gayretlerinize teşekkür ediyorum ve hep birlikte sizleri alkışlamak istiyorum.

Yarıdan itibaren, yeteneklerinize uygun meslek eğitimlerini almak üzere hangi fakülteleri seçeceğinizi düşünmeye başlayacaksınız. Okulunuz, aileleriniz bu konuda size yol göstermeye çalışacak. Ben de birkaç cümle söylemek istiyorum: Günlük modalara, gösterişlere kapılmayın. Her iş kutsaldır. Herke-

si dinleyin, ölçün, biçin; ama sonunda iç sesinizi dinleyerek kararı siz verin. Sizi hayat maratonunuzda en çok etkileyecek iki temel seçiminiz olacak. Bugünlerde mesleğinizi ve zamanı gelince, eşinizi seçeceksiniz. Bütün seçimlerin sevgiyle olan yakın ilgisine dikkat çekmek istiyorum. Sevgi, gönül kaymasıdır; her seçimde işe karışır ve sonuçları çok etkiler. Etkisi olumludur. Severek yapacağınız bir işiniz varsa, o işten en yüksek ücreti siz alıyorsunuz. Mesleki başarınız artacak; işinizden keyif alacaksınız. Bir de karşılıklı sevgi ile kurulmuş bir aileniz olursa; artık, cennet hayatı yaşayacaksınız ama bunların bir bedeli de var. Nasıl mı? O halde dinleyin: "Adamın biri, yaşlı köylüye sordu: Bey amca, tarlan yılda ne kadar buğday veriyor? Cevap geldi: Oğul; tarla durduk yerde buğday vermez. Buğdayı ondan sen almalısın. İlgini ve sevgini vererek." İlgini ve sevginizi hem işinize, hem eşinize adalet içinde verin ve onları hep canlı-renkli tutun.

Irmak Mezunları;

Saniyorum ki, bugün sizler de bizim gibi, hem sevinçli, hem hüznünüz. Sevincinizin nedenleri açık; hüznünüzü açıklamak zor. Belki bu hüznün kaynağı, okulunuzda yeşerttiğiniz neşe ve sevgi dolu arkadaşlıkları arkada bırakma duygusudur. İnanın bana; hayatın insanlara en güzel armağanı vefalı dost ve arkadaşlardır. Irmak mezunları olarak her fırsatta bir araya gelmeli, dostluklarınızı pekiştirmelisiniz. Elele tutuşun. Başarı ve sevinçleriniz büyüyecek, üzüntüleriniz ise küçülecektir.

Değerli Mezunlar,

Yetiştirdiğiniz bu ocağı, öğretmenlerinizi, arkadaşlarınızı ve IRMAK öğretmenlerini unutmayacağınızdan eminim. Bu ocağın en temel öğretilerini biliyorsunuz: Mesleğinizi ne olursa olsun, hizmetiniz nerede ve hangi şartlar altında sürerse sürsün, şaşmaz hedefiniz; ülkemizi Büyük "Atatürk'ün" gösterdiği hedefe, "çağdaş uygarlığa" taşımak... Bu güzel hedefe ulaşmak için, Atatürk'ün cümleleriyle: Her zaman "Gerçeğin, ta gözünün içine bakmak" gerektiği; Ata'nın size bıraktığı tek manevi mirasın "Bilim ve akıl yolu" olduğu; uygarlık yolunda başarının ancak "yenilikle" sağlanabileceği; yalnızca "Gelecek nesillerini düşünen toplumların" yaşama ve gelişme

şanslarının olduğu, sizlere iyice öğretil-
di. Bu temel öğretinin, ülkemizin kalkın-
ması için "vazgeçilmez" ilke olduğunu
en iyi bilenler arasındasınız. En az bu
niteliklerinizden dolayı, sizlerle kıvanç
duyuyor, size güveniyor, iç huzuru için-
de Türkiye'nin yarınlarını sizlere "ema-
net" ediyoruz.

Sevgili Genç Üniversiteliler;

Sizler Irmaklı'sınız. Kendiniz, aileniz,
ülkeniz ve dünya için fark yaratmak üze-
re; farklı bir okulda yetiştirildiniz. Bulu-
nacağınız her çevrede, bilgi işleme yete-
neğiniz ve sergileyeceğiniz sorumluluk-
la hemen fark yaratmaya başlayacak ve
takdir edileceksiniz. Hele sizler gibi fark
yaratıcılarla elele tutuşmaya başladığı-
nızda, bundan doğacak sinerji ve mutlul-
luk, yurt ve dünya sathına yayılacak. Ne
mutlu sizlere. Ne mutlu sizleri yetiştiren-
lere.

Değerli Konuklar, Sevgili Mezunlar,

Biliyorsunuz, Irmak Okulları geçen
yıl, ABD'nin en köklü okullarından Cran-
brook Okulu ile karşılıklı bilgi alışverişi
anlaşması imzaladı. Okulun ünü Yale, Har-
vard, MIT, Stanford gibi üniversitelere en
çok öğrenci sokabilmesinden geliyor. Bu
program çerçevesinde Cranbrook öğret-
men ve öğrencileri Irmak'a gelip çalışı-
yor, incelemeler yapıyor ve raporlar ya-
zıyorlar. Aynı şekilde Irmak öğretmenle-
ri de, Bloomfield'e giderek incelemeler
yaptılar, raporlar hazırladılar. Gelecek yıl
Irmak öğrencileri de Cranbrook Oku-
lu'nda çalışma yapacaklar. İnternet üze-
rinden çeşitli projeler hazırlayacaklar; çı-

karacakları internet gazetesi ile okulla-
rını, ülkelerini ve dünyayı ilgilendiren ko-
nuları tartışacaklar. Yaz okullarımızın da
karşılıklı ortak düzenlemesi var. Geçen
yılı mezuniyet törenimizin şeref konu-
ğu Cranbrook Lise Müdürü Mr. Charles
Shaw idi ve son ders anlamındaki konu-
şmayı o yapmıştı. Nisan 2007'de okulu-
muzu ziyaret eden öğretmen Dr. Shirley
Nuss, okulumuzdaki incelemeleri sonun-
da bana telefon ederek, "Irmak Okulu'nda
yıldız gibi parlayan çok öğrenci ve öğret-
men var" demişti.

Sonra ondan bir hediye aldık. Kıvanç-
la, bu hediye ne olduğunu açıklamak
istiyordum. Dr. Nuss, Ursa Major RA ola-
rak astronomi kataloglarında yer alan bir
parlak yıldız, "Irmak Okulları" adı ile mer-
kezi İsviçre'de olan Yıldız Kütüğü'ne ve
ABD Copy-right Ofisi'ne, bütün yasal iş-
lemlerini tamamlayarak kayıt ve tescil
ettirmiştir. Değerli öğretmenin Irmak öğ-
rencilerine mesajını, sizlere iletmekten
kıvanç duyuyorum: "Irmak students, fol-
low your star and follow your dreams".
(Irmak öğrencileri; yıldızınızı takip edin
ve rüyalarınızı kovalayın). Artık okulunuz
Irmak, kozmosda isimlendirilmiştir. Siz-
lerin her türlü güzelliğe layık olduğunu
düşünüyorum.

Sizleri rüyalarınızı gerçekleştirmek
üzere çok heyecanlı bir hayata ve ola-
naklarla dolu ilginç bir dünyaya uğurlu-
yoruz. Sizlere; sevdiğinizle birlikte ba-
şarı, sağlık, mutluluk ve sevgiyle dolu
uzun bir yaşam diliyorum. Günleriniz ay-
dınlık, yolunuz açık olsun.

Hayallerinizin Peşinden Gidin

Sevgili Mezunlar,
Sizler gibi aydınlık yüzlü gençleri mezuniyet heyecanı ile yüreği coşku dolu görmekten gurur duyuyorum. Her birinizin yüzüne bakınca; Irmak'ta yaşadıklarınızı, çağdaş birer birey olma yolunda gösterdiğiniz gelişimi ve yılların birikimini görüyorum. Irmak'ta edindiğiniz bu birikimle üniversite hayatınızda da başarılı olacağınızı biliyorum.

Değerli velilerimiz,
Sizler yetiştirdiğiniz, üzerine titredığınız çocuklarınızı bizlere emanet ettiniz ve bizler de emanetlerinizi özenle yetiştirdiğimiz akademik ve sosyal alanlarda donanımlı, kendi kültürüne ve farklı kültürlerle saygılı, etik değerlere sahip gençler olarak sizlere teslim ediyoruz. Eminim ki gençlerimiz sizlerin yol göstericiliğinde hep daha iyiye ve daha güzelere ulaşacaklar. Bu mezuniyet gününde sizler de biz yöneticiler ve öğretmenler gibi çocuklarınızla gurur duyuyorsunuz. Bundan sonra ki yaşam yolunda onlarla hep gurur duyacaksınız.

Pınar ve Deniz ile eğitim yolculuğuna başlayan, ardından Irmak'a, en son olarak da yaşama akan siz Irmaklı gençler, hayatta başarılı yetişkinler olabilemeniz amacıyla; bu okul çatısı altında sizlere gelişiminiz için fırsatlar tanıdı. Sizler seçiminizi yaptınız ve gelişiminize

katkı sağlayan ortamların içinde yer alıyorsunuz. Şimdi bunun sonucu olarak hedeflediğiniz başarıya ulaştınız ve yeni başarıya ulaşmak üzere yaşamda ilerlemeye başlıyorsunuz.

"Bir gemi doğuya gider, biri batıya.
Esen aynı rüzgarla;
Hangi yöne gidileceğini belirleyen
Rüzgar değil yelkendir."

Sevgili Gençler;
Hayatınızda kararlarınızı siz verir, seçimlerinizi siz yaparsınız; kısaca yelkeni yönetirsiniz ve gitmek istediğiniz yöne yönelirsiniz. Gitmek istediğiniz yönü belirleyene içinde büyüdüğünüz ortam, yetiştirilme tarzınız ve bunların etkisinde oluşan kişiliğinizdir. Hayatınız boyunca; büyük ya da küçük kararlar alma noktasına geleceksiniz. Bu kararların bazıları hayatınızın seyrini değiştirecek önemde olacaktır. Bu kararları alırken bilimin ve aklın size sunduğu verilerden faydalanın, verileri etik değerlerinizle harmanlayın ve üzerine sezgilerinizi ekleyin. Unutmayın her karar beraberinde insanlara sorumluluklar getirir. Aldığınız kararların sorumluluklarının da hep farkında olun.

Nerede olursanız olun; özünüz ve sözünüz hep bir olsun. Ancak o zaman yaşamda fark yaratan bireyler olabilirsiniz.

Çıkarlarınız için asla inandığınız ya da doğruluğundan tereddüt ettiğiniz işler yapmayınız. Çünkü doğru iş; her zaman ve herkesin yararına olmalıdır.

Yaşamda hep büyük hayaller kurun ve bu hayallerinizin peşinden gidin. Çünkü büyük hayallerinize inanır ve o hayaller için çalışırsanız; inanın onlar bir gün gerçek olurlar.

Her zaman geniş görüşlü, büyük düşünen, sürekli öğrenerek kendini geliştiren, toplumumuzdaki hızlı değişime ve küreselleşmeye uyum sağlamış, görev ve sorumluluklarının bilincinde, demokratik ve katılımcı gençler olarak geleceğin Türkiye'sini sizler oluşturacaksınız. Eleştirel düşünce, sorgulayıcı akıl, duygusal denge ve akademik alt yapınızla geleceğin dünyasında fark yaratacağınızdan eminim.

Büyük hayallerinizin gerçek olduğu o güzel günlerde anılmak ümidiyle;
Yolunuz açık olsun...

Başlangıçlar Güzeldir, Ayrılıklar Zor

Sevgili Irmak Ailesi,

Defalarca çıktım bu sahneye. Ama hiçbiri ne bu kadar mutluluk, ne de bu kadar hüzün verdi bana. Geriye baktığımda 11 senenin ardından ne kadar çok şey yaşanmış. 6 yaşındayken anem kolumdan tutup zorla getirdi beni buraya. Kurayla öğrenci alınırdı o zaman. Anaokulumdan hiç ayrılmak istemezdim. Alışkanlıklarımın kolay vazgeçebilen biri olmadım hiçbir zaman. O kurada çıkmamak için dua ettim hep içimden. Çocuk akli işte, kurada adım okunmazsa anaokulumda devam edecektim güya. Nitekim kurada benim adım söylenmedi, yedeklere kalmıştım, sevinç çığlıkları atıyordum içimden, ama sevincim kısa sürdü. Kaydoldum bu okula. İşte 11 yılı aşan bu süre böyle başladı. Yıllar çok çabuk geçti. İlkokul ortaokul derken lise dönemi geldi. Öğretmenlerime arkadaşlarıma o kadar alışmıştım ki lise hayatımı da burada geçirmeyi tercih ettim. 6 yaşındaki o küçük kız burada, artık ailesi, bildiği insanlarla büyüdü ve olgunlaştı, burada öğrenci her şeyi ve şimdi ayrılık vakti... Anılarımı yanıma alıp yepyeni parlak bir geleceğe kucak açmalıyım. Sonunu göremediğim şeyler beni korkutuyor aslında. Her yaz tatilinden sonra buraya döneceğimi bilmek ayrı bir huzur verirdi bana. Tanıdık yüzler, tanıdık kurallar, tanıdık yerler, oysa şimdi sonunu göremediğim bir geleceğe doğru koşuyorum. Burada öğrendiğim her şey, bu okulun bana kattığı her şey güç veriyor bana. Hepimiz farklı yollar seçiyoruz o parlak geleceğe koşarken; ama mesafeler uzak değil ki bizim için. O kadar çok zorluğu birlikte göğüsledik ki... 6 yaşındaki o küçük kızın buraya gelmeyeceğini öğrendiğinde attığı sevinç çığlıkları, şimdi buradan gitmemek için haykırışlara dönüşüyor. Ama her şey bitiyor, zaman öyle hızlı geçiyor ki bu okulda yapmak isteyip de yapamadığımız, ertelediğimiz her şey işte bu veda anlarında hüzünlendiriyor bizi. Okuldan ayrılırken özleyeceğim şeyin sadece bir bina olmadığını bilmek beni mutlu ediyor aslında. Okulu okul yapan şeyin bizim dostluklarımız olduğunu biliyorum. Okulumu belki de en çok bana kazandırdığı dostluklar için seviyorum. Bana hayatı öğrettiğiniz, beni hayata hazırladığınız için hepinize çok teşekkürler...

Başlangıçlar güzeldir... Ayrılıklarsa zor...

Hayata atılmak için veda etmeliyim artık...

Bana kazandırdığınız her şey için hepinize çok teşekkür ederim...

Saygılarımla

Eda YEYMAN

Bugün, Irmak'ın anasınıfından başlayarak yetiştirdiği ve mezun ettiği ilk ırmaklı olmaktan gurur duyuyorum. 1995 yılında okulun kurulduğu ilk günlerdeki "Damlayken Irmak olabilir" hayalini gerçekleştirerek, bunu aileme ve okulumda yaşatmanın mutluluğunu hissediyorum.

Şu an okula adım attığım ilk günkü anasınıfı formamla kalabalığın içinde tattığım heyecan, endişe ve mutluluğun aynısını tekrar yaşıyorum. Çünkü, hayatımın büyük bir dönüm noktasındayım. İçinde büyüdüğüm, her şeyin ilkinin beraber tattığım okulumdan ve arkadaşlarımdan ayrılıyorum. Belki bir daha hiçbir zaman buradaki kadar sıcak bir ortam ve karşılıksız dostluklar bulamayacağım. Artık hayata yeni bir adım daha atıyorum.

Bazen isteyerek, bazen istemeyerek girdik okula. Ancak o kadar güzel anlarımız oldu, o kadar çok şey paylaştık ki, seneler sonra bugünleri düşündüğümüzde, aynı dostlukları çok özleyeceğiz. Biz 16 kişi mezun oluyoruz. Ve farklı okullara gideceğiz. Ama ben bu arkadaşlıkları ve öğretmenlerimizle kurduğumuz aile ortamını kaybedeceğimize inanmak istiyorum. Bunun için elimden gelen her şeyi yapacağım. Çünkü kaybetme duygusu benim için çocukluğumu kaybetmek anlamına geliyor.

Bana her zaman bir öğretmenden daha yakın olan ve yardımlarını hiç esirgemeyen öğretmenlerime, her şeyin ilkinin beraber yaşadığım arkadaşlarıma, hep yanımda olan ve bana bu olanakları sağlayan aileme ve şu anda hangi üniversiteyi seçeceğim konusunda tatlı bir tereddüt yaşamama sağlayan okul yönetimine teşekkür ederim.

Umarım hayatım boyunca sizleri dilediğiniz gibi temsil edebilirim.

Bütün Irmak ailesine saygılarımı sunuyorum.

Merve POYRAZ

IRMAK HOSTS STUDENTS FROM AMERICA
FOR SENIOR MAY PROJECT

As part of the ongoing cooperation partnership with Cranbrook Schools, Irmak hosted three seniors from Cranbrook for their Senior May Project. Senior May is a longstanding tradition at Cranbrook Schools where graduating seniors can design their own project to work for their last three weeks of school, rather than spending that time in the classroom. The Senior May Project is meant to foster independence for Cranbrook students who are 17-18 year old adults and who will soon be entering a new phase of their lives. The Cranbrook students have substantial international experience, having traveled extensively with their families or on their own before. This is an ideal time for students to get some real work experience and at the same time, explore an area of interest that they may pursue later in college. This year, because of the new cooperation between Irmak School in Istanbul and Cranbrook Schools in Bloomfield Hills, Michigan, USA, the opportunity was given for students to pursue a project in Istanbul either in education at Irmak or in business at Yapi Merkezi, one of Irmak's founding companies. Students were responsible for their own schedules and work commitments. They were fascinated with the opportunity to learn more about Turkey and contributed in their work at Yapi Merkezi and Irmak. The three seniors from Cranbrook who participated in the Irmak-Yapi Merkezi Senior May Project were David Schreiber, Andrew Gibbs, and Marissa Silapaswan. David Schreiber did his internship with Mr. Serdar Öncel in the Project Development department. One of the main tasks as part of his work was to research about different countries in which possible business or construction projects could be developed. Andrew Gibbs worked alongside Ms. Zeynep Uygun in the Yapi Merkezi Architectural Design section. He learned how to use Auto-Cad to design a building that could be built. Marissa Silapaswan interned with Ms. Arzu Ersoy as an ESL Teacher and observed and assisted several different levels of classes from the Primary School to the High School. During the project several of Istanbul's major touristic sights were seen including the Hagia Sophia, Underground Cisterns, Grand Bazaar, Topkapı Palace, and Dolmabahçe Palace, a weekend trip to the ancient city of Ephesus was taken. Families from Irmak hosted the students in their homes for the three week period. Spending time with families and learning about the culture was a significant part of the project experience. During their stay with their host family, Senior May students provided a better understanding of their own school and shared their culture as well. We, as well as the Senior May students and their families, would like to gratefully thank the following families for their kindness and hospitality: Nur and Serdar Kaçkıcı parents of Erol Kaçkıcı 9A and Evren Kaçkıcı '06; Nilüfer and Galip İter parents of Dilera İter '06. We congratulate these students on a successful experience. These students as the first group in a hopefully long series of Senior May Projects have paved the way for students in the future to follow.

Robert GRIDER
İkâğretim Müdür Yardımcısı

Irmak Schools
Host American Faculty

Cranbrook Schools, as part of the cooperation partnership with Irmak, sent 4 teachers in the 2nd semester of the 2006-2007 academic year. The vision of both schools when beginning this partnership was that students would have the opportunity to learn from teachers from the other school.

The first participant in this exchange was Ms. Karen Hand, a literature teacher from the High School. Karen arrived to Turkey on March 14th. Ms. Hand spent a week at Irmak learning about the students, teachers, and culture of Irmak, while at the same time sharing with Irmak's students about what Cranbrook and its culture is about. Karen worked together with Ms. Susan Akyürek while she was in Istanbul. She taught several classes during the week, mainly about American poetry and reading some work from the students of Cranbrook. By the end of the teaching, Irmak students had written their own poetry and shared with Ms. Hand who took their work back to Cranbrook to share with her own students. Both schools were very curious about the exchange before and after her visit and many students are still in communication with each other due to Ms. Hand's visit.

The second faculty to teach at Irmak were Mr. Gary Gerson and Mr. John Twedt, teachers of physics. Mr. Gerson and Mr. Twedt came to Irmak on April 14th. They worked with Irmak's physics teacher Ms. Şirin Özenç. In the lessons that they taught, they worked with Ir-

mak students on reflective mirrors and other concepts. Mr. Gerson and Mr. Twedt both having been a part of the athletics at Cranbrook, took the advantage of being at Irmak to teach some basic American Football skills to the interested students. The reception of these activities was very high.

The final teacher to work at Irmak during the year was Dr. Shirley Nuss, a computer science teacher who works at Brookside, Cranbrook's primary school campus. Dr. Nuss worked in Irmak's primary school during the first week of May with Ms. Dilek Çetinkaya, observing and teaching students in many of the primary school classes. Dr. Nuss noticed that there were many similarities between the Irmak and Cranbrook curriculums. Both schools were using technology at similar levels. She assisted the Irmak students in the Snapshots of a Culture project which is being put together by 5th grade classes from each school.

All Cranbrook teachers mentioned they were quite impressed with Irmak's quality of education and their commitment to excellence. They wanted all from Irmak to know how much they appreciated everyone's generous hospitality and willingness to share in this exciting project.

Otorizasyon Süreci

VELİ GÖZÜYLE PORTFOLYO SUNUMLARI

Irmak Okulları her yıl olduğu gibi bu yıl da portfolyo sunumlarını başarıyla gerçekleştirmişti. Bu yıl 7.si düzenlenen sunumlarda velilerimiz öğrencilerin yıl içinde yapmış oldukları çalışmalarından seçtikleri örnekleri çocuklarıyla paylaşma olanağını bulmuşlar ve gösterdikleri gelişimi yakından izleme fırsatı bulmuşlardır. Bizler de sizlerden aldığımız geribildirimlerle bu sunumları daha da ileri taşımak için çalışmalar yapacağız. Bu paylaşımların veli-öğretmen-öğrenci üçgeni için çok önemli olduğunu ve öğrencilerin kendilerine olan güvenlerin artırılmasında büyük rol oynadığını düşünüyoruz. Öğrenciler her geçen yıl bir önceki yıla oranla bir çok alanda gelişim göstermekte ve bunu gururla sergilemektedirler. Bu yoğun geçen yılın sonunda güzel bir tatil geçirmeniz dileğiyle...

Bu paylaşımın öğrencinin yıl boyu sınıf içi ve dışı çalışmalarını, aktivite ve etkinliklerini ortaya koyan bir değerlendirme olarak gördüğüm gibi, öğrenciye aynı zamanda sınav sonuçlarıyla değil, öğrendiklerini çeşitli şekillerle ölçme fırsatlarının yaratıldığını düşünüyorum.

EŞREF ŞENALP 5-A velisi

Çocuğumun yıl içinde neler yaptığını gözlemlemek açısından çok önemli. "Acaba çocuğum yıl içinde neler öğrendi" sorusunun cevabı portfolyo sunumları.

ESİN TÜRKEN 5-A velisi

Öğrencinin öğrendiklerini içselleştirip içselleştirmediklerini ortaya koyma açısından çok önemli. Öğrencinin yaşama hazırlanma sürecinde içinde yaşadığı ortam ve ülke şartları doğrultusunda önceliklerini belirlemesi ve bunu kendi seçimleriyle aktarması çok güzel.

GÜLÜMSER BELKAYA 5-B velisi

Ortak çalışma sonuçlarını öğrencinin sunumuyla paylaşmak, çalışmalarını görmek, tüm yıl boyunca öğrendiklerini öğrencinin kendi anlatımıyla dinlemek, öğretmen-öğrenci dayanışmasında bu güzel olaya tanık olmak gerçekten bu sunumların en olumlu yanı.

DİLEK ÖNGÖT 3-C velisi

atmosferden çok etkilendiklerini dile getirmişler ve oluşturduğumuz program ve buna bağlı olan uygulamalarımızı çok beğenmişlerdir.

Bu zorlu yolda benden desteğini hiç eksik etmeyen ve bizlere farklı bakış açıları kazandıran ve resmin her zaman bütününe bakmayı öğreten Okul Müdürümüz Nilgün Akalın'a ve yabancı gözüyle verdiği destekten dolayı Mr. Robert Grider'a yürekten teşekkür ederim. Yine bu yolda beni destekleyen yönetim kurulu üyelerine, öğretmen ve yönetici arkadaşlarıma, öğrencilerimize, her zaman yanımızda olan velilerimize ve tüm destek personele teşekkür ediyorum.

Yeni başarılarla imza atmak dileğiyle...

Değerli Veliler ve Öğrenciler Yaşam bir öğrenme süreci. Bu süreçte yaşanan zorluklar insanları her zaman daha iyisini yapmaya teşvik ediyor. Bizler Irmak Okulları yönetici ve çalışanları kendimize her zaman "daha iyisi nasıl olur" sorusunu sorduk. Araştırdık. İnceledik. Deneyimlerimizi başka deneyimlerle paylaştık. Farklı kültürler ile iletişime girdik. Kendimize bu farklılıklardan neler katabiliriz ve onlara bizler neler verebiliriz diye düşündük. Öğrenmediğimiz bir an bile geçmedi. Zorlandığımız anlar oldu. Ancak 14-15 Mayıs tarihinde IBO tarafından geçirdiğimiz denetimde bir kez daha gördük ki, bizler çok doğru yoldayız ve yolumuza tam güçle devam etmeliyiz.

Irmak Okulları 2006-2007 eğitim öğretim yılı Mayıs ayında 6 yıl önce uygulamaya çalışmalarına başladığı IB-PYP programı kapsamında bir otorizasyon süreci yaşamıştır. Program için 6 yıl boyunca öğretmen -veli- ve öğrencilerle ciddi çalışmalar yapılmış, çalıştaylar düzenlenmiş ve eğitimler alınmıştır. 14 ve 15 Mayıs tarihlerinde International Baccalaureate Organization'dan iki ziyaretçi okulumuza gelmiş, yönetim kurulu, velilerimiz, öğretmenlerimiz, öğrenciler ve yönetimle toplantılar yapmış, programlarımızı, uygulamalarımızı ve PYP çalışmalarımızı yakından incelemişlerdir. İki günün sonunda okulumuzdan çok olumlu düşünce ve duygularla ayrılmış ve yolumuza hızla devam etmemiz konusunda bizlere bildirimlerde bulunmuşlardır. Bu denetim sonunda okulumuzdaki takım çalışması ve güvenli iletişimden, okul atmosferinden ve kültüründen, kişiler arasındaki iletişim ve sıcak

Irmak Okulları 2. Uluslararası Çocuk Festivali DÜNYA ÇOCUKLARINDAN MASALLAR KÜÇÜK KALEMLER YARIŞMASI

Irmak Okulları Başöğretmen Atatürk'ün armağanı olan 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nı 22-25 Nisan tarihleri arasında 2. Uluslararası Çocuk Festivali'yle kutladı.

Türkiye ve yurt dışından 6., 7. ve 8. sınıf 536 öğrencinin katıldığı "Dünya Çocuklarından Masallar Küçük Kalemler Yarışması" sonucunda çocuk edebiyatına kazandırılan kitap aynı tarihlerde okuyucu ile buluştu. Festival kapsamında düzenlenen yarışmada jürinin oylaması sonucu 14 masal seçilerek kitap haline getirildi ve iki dilde yayımlandı.

Irmak Okulları'nın 12. kuruluş yılında, gelecek kuşaklara keyifle okuyacakları unutulmaz bir armağan bırakmak, çocuklarımızın hayal güçlerinin gelişmesini destekleyerek kendilerini daha iyi ifade etmelerine yardımcı olmak ve yazma sevgisini geliştirmek, Türk ve dünya çocuklarından seçilen eserleri bir kitapta toplayarak kültürler arası etkileşime katkıda bulunmak amacıyla düzenlediği yarışmaya, Türkiye'den 462 yurt dışından 74 katılım gerçekleşti.

Dünyanın birçok ülkesinden ve Türkiye'nin dört bir yanından gönderilen masalları Birol Güven, Salih Memecan, Necdet Neydim, Nora Romi, Yalvaç Ural, Jennifer Gökmen, Robert Grider ve Gamze Dolgay'dan oluşan jüri üyeleri basıma uygun olarak değerlendirdi.

22 Nisan tarihinde ülkemizin çeşitli illerinden ve yurt dışından gelen konukların karşılanmasıyla başlayan festival, 23 Nisan günü Irmak Okulları bah-

çesinde konuk öğrencilerin ve anaokullarının katılımıyla şenlik havasına büründü. D&R ve Doğan Egmont Yayınları'nın katkılarıyla, ülkenin ve dünyanın çeşitli ülkelerinden gelen çocuklar gün boyu bayram kutlamalarına devam ettiler. Festival için İstanbul'a gelen yarışmacılar Irmak Okulları öğrencileri tarafından konuk edildi.

23 Nisan günü ilköğretim öğrencileri ve anaokullarının katıldığı programda eğlenceli aktiviteler ile öğrenciler 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nı coşkuyla kutladılar.

24 Nisan günü Sultanahmet ve Miniaturk gezisi yurt dışından gelen öğrenci ve öğretmenlerin katılımıyla gerçekleşti. 25 Nisan günü tüm konuklar ile Dolmabahçe Sarayı gezildi.

25 Nisan günü ayrıca "Dünya Çocuklarından Masallar Küçük Kalemler Yarışması"na katkıda bulunan ve bizzat katılan eserlerin sahipleri konukların karşısına çıkarak ödülleri aldılar.

Kitap oluşturulmak için seçilen eserler İngilizce'den Türkçe'ye, Türkçe'den İngilizce'ye çevrilerek iki kitap haline getirildi. Doğan Egmont Yayınları tarafından basılacak bu çok özel eser D&R mağazalarında okuyucu ile buluşacak. 25 Nisan günü düzenlenen törene katılan misafirlerimiz minik yazarlarla bizzat tanışma şansını yakaladı.

Değerli jüri üyelerine teşekkürlerin iletilmesinin ardından, Irmak Okulları 2. Çocuk Şenliği katılımcıları önümüzdeki yıl görüşmek üzere ayrıldılar.

23 Nisan 2007 tarihinde düzenlediğimiz çocuk şenliğimizi tüm öğrencilerimizin katılımıyla büyük bir coşkuyla kutladık. Birçok sportif etkinliğin yer aldığı bu organizasyonda öğrenciler, tüm gün boyunca arkadaşları ile hem eğlenip, hem de yarışılar ve spor dolu bir gün yaşadılar.

12. YILINDA IRMAK'TA ÇEVRE

Memleket isterim,
Gök mavî, dal yeşil, tarla sarı olsun;
Kuşların çiçeklerin diyarı olsun.

Cahit Sıtkı Tarancı'nın,
Memleket şiirinde dile
getirdiklerini kim istemez?
Irmaklı öğrenciler, bu isteklerini
çeşitli ulusal ve uluslararası
projeler aracılığı ile dile getirdiler.

Okulumuz, 2006/2007 eğitim ve öğretim yılında Birleşmiş Milletlerin alt kuruluşu, Unesco tarafından yürütülen, "SEMEP Projesi"nin Anadolu Yakası Koordinatör Okulu görevini üstlenmiştir. SEMEP'in bu yıl teması, Ulusal Koordinatörler tarafından, "Kentini Keşfet, İstanbul'da festivaller, bayramlar, özel günler ve kutlamalar" olarak belirlenmiştir.

Bu başlıklar altında SEMEP'e üye okulların katılımı ile 26 Mayıs 2007 Cumartesi günü okulumuzda SEMEP Günü düzenlenmiştir.

Bu güne, 17 ilköğretim okulu ve 12 liseden, 210 öğrenci, 85 öğretmen, 78 proje ile katılmışlardır.

Irmak Okulları Yönetim Kurulu, Başkanım MÜh. Dr. Sn. Ersin Arıoğlu ve Yönetim Kurulu Üyesi Sn. Ülkü Arıoğlu katılımları ile proje günümüzü onurlandırmışlardır.

Tören, Sayın Ersin Arıoğlu'nun açılış konuşması ile başlamıştır.

SEMEP Ulusal Koordinatörü Sayın Prof. Dr. Tuncay Neyişçi SEMEP Günü konuşmasını yapmıştır.

Öğrencilerin projelerini değerlendirmek, onların ufuklarını açmak üzere çok değerli akademisyen ve çevre örgütlerinden jüri üyeleri bu günümüzü onurlandırdılar.

Değerli Jüri Üyelerimiz:

- 1) Prof. Dr. Dursun KOÇER, İst. Kültür Ün. Fen-Edebiyat Fak. Dekanı
- 2) Prof. Dr. Yüksel GÜNEY, Kocaeli Ün. Fen-Edebiyat Fak. Dekanı
- 3) Prof. Dr. Günay KOCASOY, Boğaziçi Ün.
- 4) Doç. Dr. Cavidan YORGUN, İTÜ İnşaat Fak.
- 5) Yard. Doç. Dr. Erol İNELMEN, Boğaziçi Ün.
- 6) Dr. Tamer ATABARUT, Boğaziçi Ün.
- 7) Doç. Dr. Canan ATILGAN, Sabancı Ün.
- 8) Esra BAŞAK, Sabancı Ün.
- 9) Sevil İRENGÜ, TEMA İst. İl Temsilcisi
- 10) Burcu ARIK, Buğday Dergisi Eğitim Danışmanı, Sabancı Ün.
- 11) Filiz UYKUSUZ, Türmepe Temsilcisi

Ödül töreninde proje sergileyen okullarımız katılım sertifikalarını jüri üyelerinin elinden aldılar. Okulumuz Bilgi İşlem Bölüm Başkanı Sayın Süleyman Sönmez ve Semep Koordinatör Öğretmeni Suhan Hatipoğlu, SEMEP Bayrağı'nın tasarımını yaparak bu projeye önemli bir hizmette bulunmuştur.

Semep Bayrağı

KÜRESEL ISINMA

Öğrencimiz Seçil Bostancıoğlu, Saint Joseph Lisesi'nde çevre sorunlarının yarattığı küresel ısınmaya gençlerin bakış açılarını yansıtan Küresel Isınma konulu sempozyumda "Kyoto Protokolü" konulu bir sunum yaptı.

ERGUVAN ŞENLİĞİ

Çevre ve Orman İl Müdürlüğü'nün düzenlemiş olduğu "2. Erguvan Şenliği" yarışmasına, Okulumuz "Çevre Eğitiminde Süreklilik" dalında başvurmuştur. Çevre Eğitimi için okulumuzda yapılan tüm çalışmaların anlatıldığı projeye katılmıştır. Öğrencilerimizin çalışması tüm İstanbul okulları arasında 11 proje arasına girerek Cemal Reşit Rey Sergi Salonu'nda sergilenmeye değer görülmüştür.

ÇEP ÖDÜLLERİ

İstanbul Valiliği, İl Millî Eğitim Müdürlüğü ve İl Çevre ve Orman Müdürlüğü tarafından yürütülmekte olan ÇEP (Çevre Eğitim Projesi) kapsamında her eğitim yılı sonunda okulların "Çevre Eğitimi" için yaptıkları çalışmalar incelenerek ödüllendirilir. Bu yıl Okulumuz bu ödülü almaya hak kazanmıştır.

YÜRÜYEN KÖŞK

5. sınıf öğrencilerimiz, Atamızın çevreye duyarlılığının önemli bir göstergesi olan ve Yalova'da bulunan "Yürüyen Köşk"ü ziyaret etmişlerdir.

Kadıköy İlçe Millî Eğitim Müdürlüğü, ÇEP Projesi'nin yönetilmesi amacı ile "Kadıköy ÇEP Komisyonu" oluşturmuştur. Okulumuzu temsilen, iki yıldır, Suhan Hatipoğlu İlçe Millî Eğitim Müdürlüğü tarafından görevlendirildiği, "Kadıköy ÇEP Komisyonu Üyeliği" görevini sürdürmektedir. Komisyon Üyeleri, İlçe Millî Eğitim Müdürü Sn. Zeki Gürsül tarafından verilen teşekkür belgesi ile ödüllendirilmiştir.

DOĞAYA SAHİP ÇIKIYORUZ

"Bizim Gazetemiz Kulübü, düzenlediği "gazete kağıdı toplama kampanyası"yla İrmak öğrencilerinin çevreye karşı taşıdıkları duyarlılığı bir kez daha yansıttı. TEMA yararına düzenlenen kampanyada amaç, kağıdın dönüşümü konusunda bilinç kazanmaktır. Bilindiği gibi,

- Yeniden kazanılmış kağıt sadece çevre koruma açısından değil, ekonomik açıdan da çok elverişli, geri kazanılmış 1 ton atık kağıt, 17 ağacın kesilmesini önüyor.

- 31 bin 787 litre suyun, 4 bin 100 kilowatt elektriğin tasarruf edilmesine olanak sağlıyor.

Bu bilinçle yola çıkan kulüp öğrencileri, kampanyaları hakkında afiş ve yazılar hazırlayarak amaçlarını arkadaşlarıyla paylaştılar. Kısa sürede öğrencilerin yürekten katılımlarıyla hayat bulan kampanya sonucunda 1 ton atık kağıt toplanmış ve TEMA'dan gelen görevlilere teslim edilmiştir.

FİDANLARINDAN ANNELERİNE FİDANLAR

"Bizim Gazetemiz Kulübü"nü TEMA yararına düzenlediği çalışmaların ikinci adımı olan fidan bağı kampanyası öğrencilerimizin yanı sıra yönetici, öğretmen ve destek personelin katılımlarıyla gerçekleştirildi. Yapılan bağışlarla annelerini mutlu eden katılımcılar diğer taraftan doğaya katkıda bulunmanın mutluluğunu paylaştılar. Kampanya sonunda TEMA'ya yapılan bağışla Şanlıurfa Ağaçalandırma Bölgesi'ne 530 fidan dikilmiştir.

Bizim Gazetemiz Kulübü Öğrencileri

Çiçeklerdeki Glikozla Kazanılan Ödül

Okulumuz 10 Fen B sınıfı öğrencilerinden Ali Soruşbay, 26 Mayıs 2007 tarihinde düzenlenen Koç Okulları Bilim Şenliği'nde biyoloji öğretmeni Benan Gülay'la beraber yürüttüğü "Determination of Glucose in flowers- Çiçeklerde glikoz tayini" isimli biyoloji projesi ile İstanbul 1.sı olmuştur.

Projeye çiçeklerde glikoz bulunur hipotezi ile başlayan öğrencimiz önce deneylerle bu hipotezi çürütecek

bulgular elde etmiş, daha sonra bulguların yardımı ile "çiçeklerin glikoz miktarları gelişme evrelerinde farklıdır" hipotezini kurmuştur.

Öğrencimiz yürüttüğü laboratuvar çalışmalarıyla, kullandığı lilyum ve sümbül gibi bitkilerde açmış ve açmamış çiçeklerin glikoz miktarları arasında farklılık olduğunu ortaya çıkarmıştır. Çiçeklerin glikoz miktarlarını kontrol grubunda hazırlanan glikoz çözeltileri ile de karşılaştırarak açmış çiçeklerde glikoz miktarının daha fazla olduğunu ispat etmiş, böylece hipotezini desteklemiştir.

ATIK BİTKİSEL YAĞLAR VE BİODİZEL

"Atık Yağlar soframıza dönmessin!"

Çevreye gereken önemi her zaman göstermiş bir lisenin öğrencileri olarak başladığımız "Atık Bitkisel Yağlar ve Biodizel" adlı projemizi fizik öğretmeni Şirin Özenç'in rehberliğinde lise sınıflarından Seçil Bostancıoğlu, Berk Halimoğlu, Selin Tümer, Emrecan Yener ve benden oluşan bir ekiple tamamladık. Dünyamızın ihtiyaç duyduğu yeni enerji kaynaklarını ön plana çıkarmak suretiyle yakın çevremizi bilinçlendirmek, geri dönüşümün önemini vurgulamak en önemli amaçlarımız arasındaydı. Projemize ilk olarak yakın çevremizi Biodizel hakkında bilgilendirerek başladık. Sonra ekip olarak hazırladığımız eylem planını uygulamaya koyduk. Hazırladığımız broşürleri okulumuz öğrencilerine ve yakın çevremizdeki restoran ve kafelere dağıttık.

Projemiz ilerledikçe araştırmalarımız da derinleşti. Atık yağların belediyeler tarafından onaylı belirli şirketler tarafından toplanması gerektiğini, onaylı olmayan toplama şirketlerinin atık yağları varoşlardaki restoranlara tekrardan sattığını ve insan sağlığına zararlı olacak bir halde nasıl kullanıldığını öğrenmek bizi gerçekten üzdü ve projemize yeni bir yön verdi. Küçük ölçekli restoranlarla yaptığımız röportajlar neticesinde onaylı şirketlerin atık yağları ancak belli bir hacme ulaşıncaya alındığını, bu tür bir depolamanın da sözü geçen restoranları hijyen ve imkanlar düzeyinde zora soktuğunu tespit etmemiz, projemizi, okulumuzda bir "atık yağlar toplama noktası" oluşturmaya yöneltti.

Hazırladığımız pankart ve afişleri olabildiğince çok noktaya asarak çevremizi "atık yağlar soframıza dönmessin" sloganı ile uyarmaya çalıştık. Bir ayı aşan bir süre her gün lise binası girişinde öğrenci ve öğretmenlerimizin evlerinden getirdiği atık yağları topladık. Yakın çevremizdeki diğer restoranların da yağlarının bizim toplama noktalarımıza ulaşmasını sağladık. Neticede topladığımız 300 litre atık yağ güvenli ve onaylı yağ toplama firmasına teslim ettik. Çalışmamızla "Ulusal Geri Dönüşüm" kuruluşu tarafından çevreye olan duyarlılığımızdan dolayı sertifika ile ödüllendirildik.

Projemizin ana amaçlarından birinin Biodizel üretimi olması dolayısıyla başvurduğumuz Sabancı Üniversitesi bizi okullarına davet etmek suretiyle gerekli akademik desteği verdiler. Yaptığımız ziyarette onların laboratuvarında Biodizel üretimi yaptık ve ihtiyacımız olan bilgileri edindik. Projemizi, amaçlarımızı, eylem planımızı ve yaptıklarımızı anlatan bir raporu Volvo Adventure Çevre Projeleri adlı uluslararası proje yarışmasına yollamak suretiyle başka ülkelerle de paylaşmak istedik. Yaptığımız resmi başvurular neticesinde tüm Türkiye'den başvurmuş 187 proje arasından finale kalmayı başardık.

Kısıtlı enerji kaynaklarının olduğu bir dünyada yaşıyoruz. Hepimiz üzerimize düşen görevleri en iyi şekilde yapmalıyız. Bizler İrmaklı gençler olarak bu proje ile katkılarımıza devam ettik ve bundan sonra da devam edeceğiz.

ALİ SORUŞBAY 10 FEN B

Organ Bağışı Bilinçlendirme Projesi ile Gelen Üstün Başarı Ödülü

Biz okulumuz 6. ve 7. sınıf öğrencilerinden oluşan sekiz kişilik proje grubu ile "Uluslararası Bilişimci Martılar Projeleri" kapsamında Kalite Okulları, Milli Eğitim Bakanlığı, Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü ve Microsoft'un işbirliği ile "Organ Bağışı" konusunda bir proje yürüttük.

Bir can kurtarmak... Organlarımızı bağışlamak... Duyarlılık göstermek... Yeni bir filizle yeşertmek zor mu bu kadar? Neden böyle bir konu seçtik? Çünkü biz insanlara değer veriyoruz. Hayatı önemsiyoruz. İnsanları yaşatmanın bir yolunun, organ bağışından geçtiğinin farkında olduğumuzdan dolayı, bu konuyla ilgili bir proje yapmaya karar verdik.

Unutulmamalıdır ki; organ bağışı oranlarındaki yetersizlik nedeniyle, birçok insan organ beklerken yaşamını yitirmektedir. Organlarımızı bağışlayarak, pek çok kişiyi aktif, üretken hayatlarına geri döndürebilirsiniz. Ve de herkes bir gün organ nakline ihtiyaç duyabilir. Çalışmalarımızı yürütürken yaptığımız röportaj ve anketlerden bilgi ve bilinç düzeyinin yetersizliğini ve birçok yanlış bilginin toplum üzerinde etkili olduğunu fark ettik. Bu doğrultuda bilinçlendirme ve bilinçlendirme çalışmalarına ağırlık verdik. 2007 yılının "Organ Bağışı" yılı ilan edilmesi, konunun gündeme taşınması, çalışmalarımızı kolaylaştırdı.

Sonunda üstün başarı elde ederek amacımıza ulaştık. Ayrıca projemiz sunuma değer bulundu ve biz de Ankara'ya giderek sunumumuzu gerçekleştirdik. İnsan bir mum gibidir. Zaman geçtikçe söner, biter; ama her biten mum, bir yenisinin başlangıcı olabilir. Gelin insanlığa duyarlı olalım. Sönen mumun aleviyle yeni bir mum daha yakalım, organlarımızı bağışlayalım. Bu proje çalışmamızda bizi yönlendiren Sosyal Bilgiler Öğretmenimiz Leyla Coşkun'a teknolojik anlamda gelişmemizi sağlayan Bilgisayar Öğretmenimiz Sezgin Can'a sonsuz teşekkürlerimizi ve saygılarımızı iletmeyi borç biliriz. BIRAKACAĞINIZ EN GÜZEL MİRAS; HAYATTAYKEN YAPACAĞINIZ ORGAN BAĐIŐIDIR!

Umut Çiçekleri İmece Halkası

Alpertunga Ertin, Gamze İşeri, Cem Güney Torun, Ecem Alantuğ,

Elif Berfin Bayhan, Övünç Şakacı, Sevgi Ecem Özden, Yonca Çopuroğlu

SEMEP Farklı Dinler, Ortak Kültürler ve İstanbul

UNESCO'nun düzenlediği SEMEP'e her sene olduğu gibi bu sene de Irmak Okulları olarak katıldık.

Ev sahipliği yaptığımız SEMEP'in bu yıl üzerinde durduğu konu İstanbul'du. İstanbul'la ilgili çeşitli araştırmalar yaparak, yaşadığımız bu şehrin çeşitli din ve kültürlerin etkileşim şehri olduğunu fark ettik.

Bunun üzerine özellikle 3 dinin ağır bastığını görerek bu dinlerin birbirleriyle nasıl bir kültür paylaşımı içerisinde olduğunu araştırdık. Aslında farklı görünsek de dostluğun getirdiği paylaşımın ne kadar çok benzer olduğumuzu yansıtmak istedik.

Araştırmalarımızın sonucunda bu benzerliğin günümüzde en çok yemek kültürü olarak geliştiğini gördük. Biz de bunu en iyi şekilde göstermek adına SEMEP gününde, Yahudilerin hamursuz bayramında yaptığı özel kurabiyeleri, Hıristiyanların paskalyada hazırladıkları paskalya yumurtası ve paskalya çöreğini ve Müslüman, Hıristiyan ve Yahudilerin farklı amaçlarla farklı günlerde pişirdiği tatlı olan aşureyi diğer okullarla ve jürimizle paylaştık.

Ayrıca görsel açıdan daha da bilgilendirmek adına din ve mezheplerin özel gün ve bayramları ile ilgili bir panoyla beraber kilise, cami ve sinagogu bir arada barındıran İstanbul ile ilgili resimsel bir pano da hazırladık.

26 Mayıs 2007 günü çalışmalarımızı herkese sunduk ve ziyaretçilerimizi en iyi şekilde bilinçlendirmeye çalıştık. O gün sergimizi sunarken bile kültür dostluğunun birden ortaya çıktığını kendi gözlerimizle gördük.

Bengisu KILIÇ 10 TMA

ANNIE MÜZİKALİNİN ARDINDAN

Irmak Okulları öğrencileri "Annie" Müzikali'ni "Yaratıcı Çocuklar Derneği" yararına sahneledi...

Annie Müzikali Irmak Okulları'nın ilköğretim ikinci sınıfından lise sınıflarına kadar geniş bir oyuncu kadrosuyla seyirci ile buluştu. Tüm geliri "Yaratıcı Çocuklar Derneği"ne başlatılan müzikal 1 Haziran 2007 tarihinde Türkiye İş Bankası Kuleleri İş Sanat Oditoryumu'nda sahnelendi.

Dokuzuncu sınıfa başlarken okulda bir müzikal yapılacağına dair çeşitli söylemler vardı. Kimileri yapılacak, kimileri yapılmayacak diyordu. İlk başta ben de kendi kendime bir okul nasıl bir müzikal yapabilir diye soruyordum. Aklımda hiç ama hiç böyle bir müzikalde görev almak yoktu. Özellikle dans edip şarkı söyleme düşüncesi beni yeterince germiştir. Lakin, hocalarım da benim oyunculuğumun bu müzikali sırtlayabileceğini söylüyordu; ama ekledikleri bir şey daha vardı: Bu seneki proje sadece oyunculuk içermiyordu, ne de olsa müzikal oyunculuğun, dansın ve şarkının buluştuğu yerd. Eğer kendime güvenip, bu işe kendimi koyarsam başarabileceğimi ben de biliyordum. Zaten hocalarımdan verdiğim güç ve hırs da beni iyice bu işe sokuyordu. En sonunda kendime bir şans tanıyıp müzikalde görev almayı kabul ettim. Müzikal olarak sergileyeceğimiz oyunun "Annie" olduğunu duyduğumda tepki gösteremedim; çünkü böyle bir müzikal olduğunu bile bilmiyordum. Daha sonra çeşitli kaynaklardan yararlanıp bu müzikalin seyredilmeye değer kadar güzel bir müzikal olduğunu anladım.

Bu projenin ne kadar büyük çapta planlandığını öğrendiğimde bu işin öyle yarım saatlik bir okul gösterisi olmadığını anladım. Bu işte çalışmak demek kendini ortaya koyup, kendinden bir şeyler vermek demektir. Hocalarım her fırsatta bana ve projede yer alan diğer arkadaşlarıma bunu söylüyorlardı. Amaçları bizi korkutmak değil, hakikati göstermekti. Biz de bunları dikkate alarak bir seçim yaptık, ya bu müzikalin bir parçası olacaktık ya da bu müzikali seyredenlerden biri olacaktık. Ben de seçimimi doğru bir şekilde yaptım ve müzikali hayatımın bir parçası yaptım. Tam sekiz ay boyunca bu müzikal için çalıştık. Hem okuldaki derslerimizi idare etmek hem de müzikal için de çalışmak gerçekten çok zordu. Kimi zaman bu zorluk bizi ağırlattı, yordu; kimi zaman da ayakta tuttu. Çalıştığımız bu sekiz ay boyunca hem hayat hakkında hem de oyunculuk hakkında bir sürü şey öğrendik. Kimilerimiz içindeki saklı cevheri ortaya çıkardı, kimilerimiz ise olanın üstüne bir şeyler ekledi. Sekiz ay boyunca haftanın üç günü deliksiz çalışmanın sonucunda ortaya izlenmeye değer bir müzikal çıktı. Bu sergilediğimiz müzikalin en güzel yanı ise gerçek bir oyuncu gibi çalışıp, gerçek bir oyuncu gibi muamele görmektir. Özellikle kostümler, makyajlar... Hepsini insanı değiştirip başka bir kalıba sokar. Bizde de aynen böyle oldu. Gösteri gününde o sahnedekiler biz değildik, zaten böyle olmak zorundaydı. O iki saat boyunca gerçek kimliklerimizden tamamen arınmış olmalıydık; neyse ki biz bunu öğrenmiştik. 1 Haziran günü kendimizi ortaya koyup, geride bıraktığımız o sekiz ayın da bize kattıklarını da üstüne ekleyip sadece tek bir şeye konsantre olduk, Annie'ye... Bu müzikalde rol almanın, onca saat çalışıp ter dökmenin karşılığı ise oyunu bitirip selama çıktığımızda bizi selamlayan, bizi yücelten alkışlardı. Bence bu müzikalin en güzel, en ihtişamlı yanı buydu. En kötüsü ise, onca hafta çalışmanın sadece iki saat için olmasıydı. Her şeye rağmen, bu müzikal benim için bir dönüm noktasıydı. Sanırım bir şekilde az da olsa kendimi kanıtlamış oldum. Bizi 1 Haziran'daki alkışları selamlamayı hak etmemizi sağlayan bütün hocalarıma, bu projede çalışan, en az benim kadar yorulan herkese sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Yazar: Thomas MEEHAN

Orijinal Beste: Charles STROUSE

Proje Koordinatörü: Duygu GÜRKAN

Yönetmen: Elif ONGAN TEKÇE

Müzik Direktörü: Y. Fuat GÖNÜÇ

Ses Eğitmenleri: Evren PIRAVADILI,

İMREN KANDEMİR

Grace Vokal: İmren KANDEMİR

(I think I'm gonna like it here)

Koreograf: Rüya BOZTEPE

Solo Danslar: Evren PIRAVADILI

Dekor Tasarım ve Uygulama:

İskender AKYOL, Feryal Akyol,

Funda DÜKMELEK, Rüya

BOZTEPE, Ahmet KARATOP,

Muammer KIVRAK

Kostüm ve Ayakkabı Uygulama:

Özlem KAYA, Ercan UMay

Işık ve Ses Tasarım Uygulama:

Akın YILMAZ, Sezgin CAN

Ses Asistan: Özlem HAMZAÇEBİ

Makyaj Tasarımı: Ahsen GÖKAYA,

Umay KORGÜL

Fotoğraf: Erider ERKEK

Yönetmen Yardımcıları:

Seda NACAR, Gizem İŞÇİ

Sahne Amirleri: Eren ARIOĞLU,

Tansu CELEPOĞLU, Emre KOÇAK,

Melisa GÜNER, Cansen ERENŞOY,

Alize DİRİK

Kulis Yardımcılarımız: Aylin UMay,

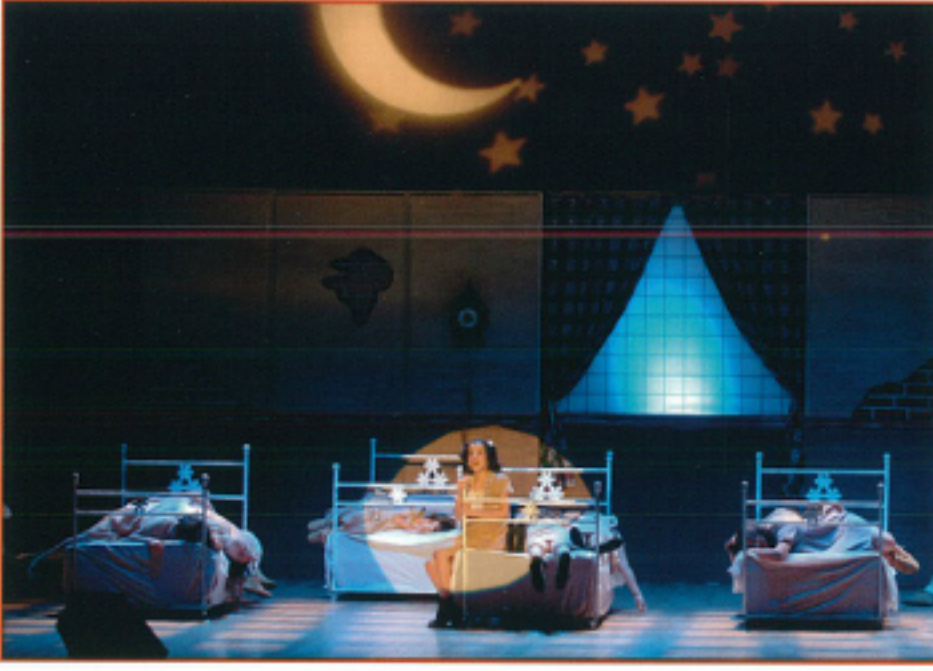
Tuna TANRIVERDİ, Esra ÇELİKKANAT,

Saadet İNAN, Zeynep ÖZTOPALOĞLU,

Pelin ÖZYİĞİT, Gizem İNANÇ, Kazım

SÜTÇÜ, Turgay KUZUCU, Salim

ŞAHİN, Serdar KIZILIRMAK

3 aylık bir yaz tatilinden sonra okullar açılmıştı. 7. sınıfa geçiyordum ama 7. sınıf benim için sadece bir eğitim öğretim yılıyla kalmadı. Bütün hocaların ağızında aynı konu vardı: "Annie" adlı bir müzikal. Hocalar böyle bir müzikalin altından kalkıp kalamamaktan bahsediyorlardı ve hepsi de başaracağımıza inanıyordu.

Kulüpler seçildi ve müzikal kadrosu belirlendi. Diksiyon çalışmaları, ritim yakalama çalışmaları, tanışmalar... derken roller belirlendi. Her rolün kasti vardı. Yani bir role 2 kişi çalışıyordu. Annie'nin kastlelarından biri olduğumu öğrenince çok sevinmiştim. Şarkılar, roller, karakterler yavaş yavaş çıkıyordu. Ardından kastlelarda teke düşürüldü ve artık roller belirlendi. Sınav haftaları başlamıştı ve provalarla birlikte olunca çok zorlandık. Bu da çalışmamızı 2'ye katladı.

İkinci dönem başladığında heyecan gittikçe artıyordu. Yine sınav haftaları, projeler, sunumlar ve ödevler, tabii bunlarla birlikte provalar da vardı. Ayrıca artık sadece salı ve perşembe değil aynı zamanda pazarları da kalmaya başlamıştık. Artık dekorlar ve kostümler gelmeye başladı ve ben o zaman güzel bir şey çıkacağını anladım. Afişler de çekildi!

Derken Mayıs ayı geldi. Son 1 ay kaldı ve heyecanım çok arttı. Nasıl geçtiğini anlamadım ama birden bire ay sonu geldi yani GÖSTERİ GÜNÜ...

O kadar heyecanlı değildim; fakat 31 Mayıs'ta gösteriye çıkmadan önce kuliste heyecanlar tavana vurdu. Derken o an geldi! Sahneye çıktık! Her şey çok güzel gitti. En çok tereddüt ettiğim şarkılar bile güzeldi. İrmaklı dostlarımıza ve öğretmenlerimize bütün bir yıl boyunca çalıştığımız Annie Müzikali'ni sergiledik. İşte o an! Selam veriyorduk. Teker teker çıktık ve son olarak ben de selamımı verdim. Alkışlar koptu, herkes müzikalimizi çok beğenmişti. Sonra emeği geçen herkesi selama davet ettim ve dışarı çıktık. Böyle bir tepkiyle karşılaşacağımızı hiç beklemiyorduk, en azından ben beklemiyordum. Herkesin "bütün yıl o kadar anlattığınız müzikal bu muydu?" diye soracaklarını beklerken bize: "Hiç bu kadar güzel bir şey beklemiyorduk. Profesyonel gibiydiniz. Çok iyiydiniz" gibi iltifatlarda bulundular. Çok mutluyduk.

1 Haziran'da yaptığımız gösteri önceki günden çok daha güzeldi! Yine selamda alkışlar koptu! Okul müdürümüz ve yönetim kurulu başkanımız birer konuşma yaptılar. Hepimiz çok gururlandık. Ardından dışarı çıktığımda tanıyıp tanımadığım herkes beni tebrik edip kutladı. Çok gururlandım. Selamda kopan alkışları duyduğum an, o an hiç bitmesin istemişim.

Gösteriden sonra okul eskisi gibi değildi! Küçük çocuklar için süper kahraman gibi bir şey oldum sanırım. Artık okulda Annie diye tanınıyorum ve bu da beni hiç olmadığım kadar mutlu ediyor. Bizi eğiten öğretmenlerime bana ve arkadaşlarıma tanıdıkları bu fırsat için çok teşekkür ediyorum. Bu benim için hiç ağızımdan düşmeyecek bir anı oldu. Annie müzikali benim için hayatımın fırsatı oldu ve öyle kalacak! Emeği geçen herkese tekrar tekrar teşekkür ediyorum.

Miray KARABULUT 7/C

2005-2006 öğretim dönemi bittiğinde, tiyatro hocamız Elif Ongan bize tatilde çok iyi dinlenmemiz gerektiğini söylemişti. Okul açılır açılmaz başlayacak ve bütün bir yıl boyunca sürecektir çok büyük bir müzikal projesinden bahsetti.

Oyunun ismi okul açıldıktan sonra belli oldu. Ben de hemen Annie Müzikali hakkında internette araştırma yaptım, içeriği ve karakterler hakkında bilgi sahibi oldum. Okulda hocalarımız bize sahneleyeceğimiz müzikali izlettirdiler. Gerçekten zor ve çok çalışma gerektiren bir işe başladığımızı müzikali izleyince anladım. Müzik, dans tiyatro hepsi vardı. Her bölümün hocaları ayrı ayrı ekipleri çalıştıracaklar ve daha sonra hep birlikte toplu çalışacaktık.

Böyle bir müzikale yürek vermek demek tüm benliğinizle, yapabileceğinizin en iyisini yapmanız demektir. Pazar günleri çalışmalara katılabilmek için cumartesi günleri evde kalıp ders çalışmam gerekti; çünkü sınavlarım ve derslerim de çok önemliydi. Gerçekten canla başla çalıştık, çalıştık...

Hiçbir şeyin yetişmeyeceğini, her şeyin karışacağını, o kadar çabanın boşa gideceğini düşünenlerimiz olmuştur. Fakat değerli öğ-

retmenlerimizin bize verdikleri moral desteği ile o düşünceleri kafamızdan sildik. Bir de baktık ki, gerçekten oluyordu. Başarıyorduk. En büyüğümüzden en küçüğümüze biz bir ekip olmuştuk. Birbirimizin hatalarını, yanlışlarını örtüp, sahne de tam bir profesyonel gibi; oyunun akışını etkileyecek olumsuzlukları seyirciye belli etmemeyi öğrendik.

Ve büyük gün geldi. O kadar heyecanlıydım ki bunu asla unutamam. Fakat o sahneye çıkıp ışıkların altında her şeyinizi ortaya koyduğunuzda ve oyun bittiğinde o alkış duyunca; işte oldu diyorsunuz. Tamam. İşte ben bunu başardım. Biz başardık. Biz öyle büyük bir ekip olduk ki en küçüğümüzden en büyüğümüze kadar herkes birbirine yardım etti. Moralimiz bozulduğunda öğretmenlerimiz bize destek verdi. Birbirimize tutunarak, birbirimizden güç alarak böylesine güzel bir müzikali başarı ile sergiledik.

Okul müdürlerime, öğretmenlerime, aileme ve bize destek veren herkese çok teşekkür ediyorum; çünkü onlar olmasaydı böyle bir müzikal ortaya çıkmazdı. Bu müzikalde rol almak gerçekten çok gurur verici bir şey. Orada yaşadığımız üzücü, stresli, komik anları asla ama asla unutmayacağım. Hayatımda gurur duyacağım bir gece yaşadım.

BİZ ARTIK KOCAMAN BİR EKİBİZ, BUNU ASLA UNUTMAYINI!

Reysli SAPAN 10TM/C

Ben ilkokuldan beri küçük küçük dramalarda hep oynamıştım ve bundan çok büyük mutluluk duymuştum. Annie Müzikali'ni ilk duyduğumda ben buna da girmeliyim, çok eğlenceli olacaktır diye düşündüm. Ama bu kadar da büyük bir proje olduğunu tahmin bile edemedim. Bizi seçecekleri gün çok heyecanlıydım. Çünkü ciddi anlamda profesyonel hocalardı. Her provada da Irmak Okulu'na bir kez daha hayranlık duyuyordum. En sonunda kastları açıkladılar. Benim iki kastım vardı, ikisi de başrolü. Ama benim istediğim rol Grace Farrel rolüydü. Gerçi artık ikisine de seçilmesem bile buraya kadar gelebildiğim için çok mutluydum, bu da yeterdi bana. Hoca benim Grace Farrel olacağımı açıkladı ve o an çok fazla mutlu oldum. Artık bundan sonra oyun üzerinde replik ezberlemeye prova yapmaya başladık. Bir yandan drama yapıyor, bir yandan şarkılara çalışıyor, bir yandan da dans çalışıyorduk. Belki de bu müzikalde olan herkesin dışında bana getirisi olarak hayallerim gerçekleşti.

En önemlisi gala günüydü. Gala günü herkes gibi ben de heyecanlıydım. Ana roller biz bir kulliste beraberdik. Sürekli birbirimizi rahatlatmaya çalışıyorduk. Saatler ilerledi, makyajlar, saçlar yapıldı ve oyun başladı. Yalnız şöyle bir durum vardı ki oyun sırasında zaman çok çabuk geçiyordu. İnsan o an zaman hiç geçmesin, hep oynayalım istiyordu. Oyun sırasında da hocalarımızdan aldığımız profesyonel

eğitim sayesinde de birçok şeyi aynı şekilde arkadaşlarımla beraber başardık. Ama beni en çok mutlu eden, hala yazarken bile tüylerimi diken diken eden durum oyun sonundaki selamlamaydı. O müthiş alkışlar nerdeyse sevinçten beni ağırlatacaktı. Bir de selamdan sonra kokteyle gittiğimde herkesin gelip beni öpüp tebrik etmesi, benim için çok büyük ve güzel anlamları olan şeyler söylemesi, beni dünyanın en mutlu insanı yaptı. Hiç tanımadığım insanlar bile gelip ne kadar güzel oynadığımı hatta meslek olarak bunu düşünüp düşünmeyeceğimi sorunca çok duygulandım.

Bu müzikal inanın sadece drama, şarkı ya da dans öğretmedi. Benim hayatımda çok büyük olumlu etkilere neden oldu. En önemlisi de sürekli oynayanlar, oynamayanlar hepimiz bir grup çalışması içindeydik ve bu bize içinde çok şeyler öğrenebileceğimiz takım ruhunu oluşturdu. Herkes bize çok destek oldu. Tüm hocalarıma çok ama çok teşekkür ediyorum. Onların sayesinde bunları öğrendim. Ayrıca o güzel müdürümüz sevgili Nilgün Akalın'a böyle güzel bir projeyi bize yapma fırsatı sunduğu için çok teşekkür ediyorum ve de beraber çalıştığım o başarılı arkadaşlarıma çok teşekkür ediyorum. Herkese böyle bir takım çalışması içinde olmalarını tavsiye ediyorum. İyi ki bu projedeydim, kendimi bir kez daha tanıdım.

Ece Merve SERT LHZ/B

İlk Annie Müzikali'ne başladığımız zaman bir rolü iki kişi çalışıyordu. Ben ve Miray Annie rolüne hazırlandık. İkinci dönemde arkadaşlar arasında yaptığımız oylamaya göre Annie rolüne Miray seçildi. Başrol olamadığım için üzülmedim, ama sonuçta bu dünyanın sonu değil. O anda müzikalden ayrılabilirdim, ama ben ayrılmadım (iyi ki de ayrılmamışım...). Çünkü önemli olan başrol olmak değil, müzikalde görev almak ve rolünü en iyi şekilde yapmaktır. Yıl boyunca çok sıkı çalıştık. Salı, perşembe, pazar demeden prova yaptık. Bunun karşılığını da en iyi şekilde aldığımızı düşünüyorum. Herkes yapabileceğinin en iyisini yaptı ve sonuçta harika bir müzikal ortaya çıktı.

Bu müzikal yapmamızı sağlayan herkese, bizi çalıştıran öğretmenlere teşekkür ederim. Müzikalde rol alan arkadaşlarıma ise kutlarım. Gelecek sene düzenlenecek olan etkinlikte görüşmek dileğiyle...

Giz BELKAYA 5/B

Ben Annie'de olmaktan çok mutluyum. Irmak gibi bir okulda okuduğum ve olduğum için çok şanslıyım. Bu müzikalde çok şey öğrendim. Mesela ezberleme ve kendim gibi oynamayı öğrendim.

Annie Müzikali'ni hep anı olarak saklayacağım. Bu müzikal bence çok başarılıydı. Çok çalışılıp sonunda iyi bir iş çıkarttık. Performansımız çok iyiydi. Bu bizim için büyük bir anı olacak. Bütün Annie'de rol alan arkadaşlar iyi oynadı. Bu güzel hikaye emek harcanarak daha güzelleşti.

Zeynep MELEKSOY 4/B

Benim en büyük hayalim bir müzikalde yer almaktı. Annie Müzikali'nin çalışılacağını duyduğum zaman çok heyecanlandım. Belki benim bu müzikalde yerim vardır düşüncesiyle kulüp seçiminde drama, dans bölümünü işaretledim. Birkaç gün sonra da katıldığımı duydum.

Çok mutlu olmuştum.

Sonradan öğrendim ki, Annie Müzikali, Yaratıcı Çocuklar Derneği yararına oynanacakmış. Böyle bir yardımda benim de katkım olacağı için daha da mutlu olmuştum. 1 Haziran'a kadar çok, ama çok çalıştık. Ama o gün alkışları duyduğumuz zaman çalışmalarımızın karşılığını aldık.

Merve SUCUOĞLU 4/A

Ben Özel Irmak İlköğretim Okulları'ndan Yasemin Mutlugil. Biz İş Sanat Gösteri Merkezi'nde sahnelediğimiz Annie Müzikali'nde yer aldığım için çok mutluyum. Bence aslında bir müzikal veya tiyatro oyununda başrol oynayıp veya birkaç söz söyleyip gitmek değil, o oyunun sonundaki alkışta hep beraber emeğimizi ortaya koyarak çıkardığımız oyun sonucu verdiğimiz selamdaki gururumuz ve işbirliğimiz önemli olmaktadır.

Bu ders yılının başında, bir müzikal veya müzikal oyuncusu olmak konusunda pek bilgim yoktu. Ancak öğretmenlerim bunu tamamı ile değiştirdiler. Mimiklerimizi nasıl kullanacağımızdan, sahneye nasıl çıkılacağına kadar en ufak detaylara kadar bunu bize öğrettiler. Ders yılı boyunca haftada bazen üç, bazen dört gün bile emeğimizi ortaya koyup, yapabileceğimizin en iyisini yaparak, en son provaya kadar el birliği ile çalıştık. Sonunda, o iki önemli gün geldi. 31 Mayıs ve 1 Haziran. 31 Mayıs'taki oyunumuzu, heyecan ile sahneledik ve beğenilmeyi başardık. Sıra 1 Haziran'da idi. İşte o gün kendimi yerimde duramayacak kadar heyecanlı hissediyordum. Bu sefer, karar vermiştim. Korkacak bir şey yoktu. En iyisini yaptım.

Sahneye ilk çıktığımda, heyecanım çok fazlaydı. Daha sonra, heyecanlanacak bir şey olmadığını fark ettim. Hepimiz oyunun sonunda, kendimizden emin bir şekilde, selamımızı verdik ve o coşkulu muhteşem alkışı gururla dinledik.

Yasemin MUTLUGİL 4/C

Ben, Annie Müzikali'ne katıldığım için kendimle gurur duyuyorum. Böylesine büyük bir müzikalde görev almak beni çok mutlu etti. Provalarda gösterideymiş gibi canlı oynamaya, elimden gelen en iyisini yapmaya çalışıyordum. Provalarda, arkadaşlarım gelmediğinde onların yerine oynuyordum. Çünkü aynı müzikalde görev alarak bir aile, bir kardeş gibi olduğumuzu biliyordum. O son provalarda o kadar heyecanlanmışım ki...

Çünkü sahneye ilk çıkacak yetim kız olarak beni seçmişlerdi. Nasıl heyecanlanmayayım? Yetim kızların olduğu tüm sahnelerde ilk ben sahneye çıkıyordum. Son provada artık kendimi bir kelebek gibi havada hissettim. Gösteride ise artık bir kuştum...

Ayça Umut ÖZTOK 4/A

Ben Annie Müzikali'nde olmayı çok ama çok istiyordum. Çünkü bu müzikalin büyük, kalabalık, renkli ve harika bir gösteri olacağına inanıyordum. Ayrıca her sene tiyatrodan oynadım ve tiyatroyu çok seviyorum. Seçilmek için çok çalıştım, sonra seçilince çok sevindim. Öğretmenlerime çok teşekkür ederim. Gösterimiz tam benim beklemediğim gibi oldu, çok kalabalık bir grup olarak çalıştık. 100 kişiden fazla bir gruptuk, çok zevkliydi.

Biz yetimhane grubuyduk. Provalar sırasında çok eğlendim. Gerçi biraz yorucu da oldu ama büyük bir gösteri ortaya çıkarmak için çok çalışmak gerekiyordu. Öğretmenlerimiz bizi çok iyi hazırladı. Onlar da bizimle beraber çok çalıştılar. Sonunda gösterimizi sunduk ve herkes çok beğendi. Tüm ailem, teyzelerim, kuzenlerim, babaannem gelip seyretti. Hepsisi de çok beğendi ve bizi kutladı. Annie Müzikali'ni çok seviyorum. Annie'deyiz, mutluyuz, teşekkür ederiz.

Deniz AYTAÇ 4/A

MÜZİKALLER RESİM SERGİSİ

Bu yıl Annie Müzikali'nin sahnelenmesi üzerine resim sergimizi de İş Sanat'a taşıdık. Konu müzikaller olunca öğrencilerimizle dünyaca ünlü müzikalleri inceleyerek özelliklerini tartıştık. Bu müzikallerin görsel öğelerini belirledik. Sahnedeki renklerin, ışığın ve farklı dokuların nasıl etkiler yarattığını görebilmek için çalışmalarımızda bu etkilere yararlandık. Bu çalışmaları yaparken gruplara ayrılarak dansı, müziği, ritmi, hareketi kullanarak eserlerimizi oluşturduk. 260 öğrencimizin katılımıyla gerçekleşen bu sergide istek, tutku, beğenilime duygusunu yaşayarak her öğrencimizin bir noktada sanatçı olduğunu gösterdik.

Yıl boyunca Annie Müzikali için resim çalıştık. Yaptığımız çalışmaları Mayıs sonunda sergiledik. Resimlerin müzikal ve müzik ile ilgili olması için müzik dinleyerek resim yapan ressamın çalışmalarını seçerek, tekrar yorumladık. Farklı desenler ve renklerin çıkması bizi heyecanlandırdı.

Bu iş için üç gruba ayrıldık. Her sınıf farklı ressamın çalışmalarını yaparken biz de Klee'nin resimleri üzerine çalıştık. Klee'nin çizgi ve desenlerini inceledik. Kullandığı renkleri üzerine tartıştık.

Tuvaler çok büyüktü. Çizim ve renklendirmede zorlandık. Renkleri kendimize göre yorumladık. Çalışmalarımız sonunda ortaya güzel bir tablo çıkması bizi mutlu etti. Sergiden sonra herkes çalışmalarımızı konuştu.

İrem KORKMAZ 6/C

Bu çalışmada öncelikle sınıfta akıl haritası yaparak planladık. Biz müzikali resimle dans başlığında ele aldık ve yaptığımız eskizler sonucunda tuvale duygularımızı döktük. Çalışmayı yaparken farklı tonlamalar ve teknikler kullandık. Çok eğlendik ve istediğimiz sonuca ulaştık. İki sanat dalının birbiriyle bağlantısını kurarken müzikalleri resim yaparak keşfettik ve müzikali kendi yorumumuzla resimledik.

Öykü ERAYDIN 5/A

Biz resim dersinde Annie Müzikali'nde sergilemek üzere büyük tuvalere çalıştık. Grubumuzla birlikte Mondrian'ın bir çalışmasını kendimize göre uyarlayarak işledik. Aynı zamanda Mondrian resim ve müzik gibi iki farklı sanat türünün bir arada kullanılabileceğini de gösterdi. Bu bilinçle biz de tuvallerimizde müziği aradık. En çok bize renkler ve çizgiler yol gösterdi. Yaptığımız çalışmalar yaratıcılığımızı geliştirmemizde yardımcı oldu. Sonucunda çıkan işlerimizin bir sanat galerisinde sergilenmesi bizi heyecanlandırdı.

YONCA ÇOPUROĞLU 6/A

Bizler hazırlık sınıfı öğrencileri olarak çok yoğun bir sene geçirdik. Derslerin yoğunluğunun yanı sıra, daha önce hiç denememiş olan, büyük özveriyle çalışma gerektiren ve bize okulumuza büyük değerler katacak olan harika bir projeye imza attık. Bu büyük projeye katkı sağlaması amacıyla Irmak Okulu öğrencilerinin sanat sevgisiyle yaptıkları resim sergisi de tüm konuklara sunuldu.

Bizlerin katkılarıyla oluşan resim sergisi pek çok sanat akımının izlerini taşıyan, farklı renklerin bir noktada buluşmasını sağlayan bir sergiydi. Emin olabilirsiniz ki her bir resme hepimizin eli değmiştir. Bu resimlere bakarken her bir fırça darbesindeki emeği ve o sevgiyi görmeniz mümkün. Sergideki bu resimlerin temel özelliği, özverili çalışmalar sonunda bu denli özgün ve belki de öğrenciler tarafından yapılmış olan, daha önce hiçbir yerde karşılaşamayacağınız resimleri barındırmasıdır.

Tüm emeklerimize gösterilen ilgi ve güzel görüşler bizi gerçekten çok mutlu ediyor. Bunun gibi önemli bir projeye katılımı sağladığı için bizler de ayrıca çok mutlu oluyoruz. Her şey için, tüm öğretmenlerimize çok teşekkür ederiz. Umanz, ileride Irmak'ta birlikte bunun gibi farklı ve kaliteli çalışmalara imza atarız.

Nazlı SARP HZ\B

Yaşanabilir Bir Dünya İçin Elele

Irmak Anaokulu 2006-2007 eğitim öğretim yılının ikinci döneminde "Bize Yardım Eden Cansızlar", "Sorumluluklarımızı Paylaşalım" ve "Yaşanabilir Bir Dünya İçin Elele" PYP ünitelerini sorguladık.

"Yaşanabilir Bir Dünya İçin Elele" ünitemiz süresince öğrencilerimiz; evden getirdikleri atıkları biriktirerek ve inceleyerek hangi malzemelerin geri dönüşümünün olduğunu öğrendiler. Geri dönüşümlü materyalleri kullanarak Temiz Şehir Projesi, gazete kağıdından kağıt hamuru oluşturma, geri dönüşümlü materyalleri kullanarak bahar panosu hazırlama, kıyafet tasarlama, "Çevremizi Temiz Tutalım" konulu afiş hazırlama gibi birçok aktiviteye eğlenerek katıldılar.

Ünite süresince Irmak Anaokulu öğrencileri çevreyi temiz tutmanın canlıların yaşamına etkilerini sorgulayıp bu fikirler doğrultusunda Comenius Projesi kapsamında pek çok aktiviteye katıldılar. Doğal çevrenin korunması ile ilgili uygun davranışları göstererek çevreye karşı sorumluluk bilincini geliştirdiler. Seçimlerimizin çevreye olan etkilerinin farkına vardılar.

Ünite ile ilgili Katı Atık Merkezi'ne yapılan gezide öğrencilerimiz geri dönüşüm malzemelerinin sınıflandırılarak geri dönüşüme nasıl hazırlandığını gözlemlediler.

Doğal Hayatı Koruma Derneği'nin hazırladığı "Bir Deniz Kaplumbağası Evlat Edinin" kampanyasına katılarak doğaya ve canlılara duyarlı olma, nesli tükenmekte olan canlıları yaşatmada Irmak Anaokulu olarak katkıda bulunmak bizleri son derece mutlu etti.

Irmak Okulları MUN Kulübü 2006-2007 Aktiviteleri

Yazıma başlamadan önce bir konuya değinmek istiyorum. Geçen sayıda yayınlanan MUN yazısında teknik hatalardan dolayı arkadaşımız Atalay ILGAZ'ın adı, kendisi takımında bulunmasına rağmen yazılmamıştı. Bunun için kendisinden, kendim ve kulübüm adına özür diliyorum.

Irmak Okulları MUN Kulübü olarak bu sene de geçen sene olduğu gibi ilk olarak Üsküdar Amerikan Lisesi'nde düzenlenen TIMUN Konferansı'na (Turkish International Model United Nations) katıldık. Konferansta ikinci kez DRC'yi (Democratic Republic of Congo) temsil ettik. Bu sefer daha fazla bilgiye sahiptik; çünkü deneyimlerimiz sayesinde ne yapmamız gerektiğini biliyorduk. TIMUN konferansında okulumuzdan bir kişi Press Member (Basın Üyesi) olarak yer aldı ve TIMUN TIMES adlı gazetede çeşitli yazıları yayınlandı. Ekibimizdeki çoğu arkadaşımızın ilk konferansıydı ve konferanstan oldukça mutlu döndüler. Bu seneki TIMUN Konferansı'nda ilk defa ICJ (International Court of Justice) vardı ve bizim takımımızdan ben, büyük elçi sıfatıyla mahkemeye tanık olarak katıldım. Konunun DRC vs. Uganda olması bizim tanıklığımızı zaten olmazsa olmaz kılıyordu. Dört günlük tartışmadan sonra jüri üyelerinin hepsi bizi haklı buldu ve davayı kazandık.

Bu sene ikinci sırada katılmayı düşündüğümüz konferans Koç Okulları'nda düzenlenen ve genel sekreterliğini eski Irmak Okulları öğrencisi Simin Araz'ın yaptığı MUNDP (Model United Nations Development Programme) idi; ancak konferansa hazırlanma süresinin yetersiz olması nedeniyle bu etkinliğe katılma fırsatı bulamadık.

İkinci ve son konferansımız Robert Lisesi'nde düzenlenen ve benim oturma yöneticisi olarak yönetim takımında yer aldığım RCIMUN'du (Robert College International Model United Nations). RCIMUN kesinlikle şu ana kadar katıldığımız konferansların en iyisiydi. Bu konferans için son derece başarılı ve etkin bir takım oluşturarak iyi bir hazırlık dönemi geçirdiğimizi ve okulumuzu çok başarılı bir biçimde temsil ettiğimizi düşünüyorum. Takımımız bu konferansta Danimarka'yı temsil etti ve bir üyemiz ilk defa Security Council'de (Güvenlik Konseyi) yer aldı.

Bundan önceki yazılarımda sizlere MUN'un delege yönünü fazlasıyla anlattım; onun için şimdi kısa bir şekilde Chair (Oturma Yöneticisi) yönünü anlatmak istiyorum. Chair'lik her ne kadar kolay görünse de sanıldığı kadar kolay bir iş değil. Konferanstan haftalar önce tüm yönetim takımı buluşup, konferans planlarını gözden geçirdik ve konular üzerinde ayrıntılı olarak tartıştık. Konferans sırasında komitelerin yönetiminden Chair'ler sorumlu olduğu için oturma süreci çok yorucu geçiyor. Bir delegenin işi oturma kapanmasıyla bitiyor ve arkasına bakmadan evine gidebiliyor; oysa bir Chair oturma kapanınca ertesi günün programı için malzemelerin hazırlanmasıyla ilgileniyor, olası sorunlara karşı önlemler alıyor, verimli bir oturma için ayrıntılı plan yapıyor, yani anlayacağınız 24 saat çalışıyor; ama sonunda buna değiyor. Yani en azından benim açımdan değdi. Çok eğlenceli bir konferans geçirdim, seneye Harvard'a, Yale'e gidecek insanlar ile tanıştım, MUN konusunda çok iyi bir tecrübe kazandım.

Sizlere son olarak önümüzdeki eğitim-öğretim yılı için tasarladığımız planlardan bahsetmek istiyorum. Öncelikle ilk amacımız seneye Irmak Okulları'nda bir MUN konferansı düzenlemek. Bunun için bu sene eski müdürümüz Nilgün Akalın ile görüştük, yeni müdürümüz Atilla Küçükayıkçı ve yönetim kuruluyla da görüşeceğiz. Eğer bu planımızı gerçekleştirebilirsek ISIMUN (Irmak Schools International Model United Nations) Irmak Okulları'nın bugüne kadar düzenlediği en prestijli ve en mükemmel etkinliklerden biri olacak.

Umarım seneye kulübümüze arkadaşlarımızın ilgisi ve katılımı artar ve konferanslara birkaç takım olarak katılabiliriz. Buradan özellikle hazırlık sınıflarında eğitim gören arkadaşlarıma sesleniyorum; İngilizce bilgi düzeyinizin şimdi çok iyi olduğundan eminim ve eğer uluslararası ilişkilerle, politikayla, yeni yerler görüp yeni insanlar ile tanışmakla ilgileniyorsanız MUN sizin için çok uygun bir kulüp. Seneye MUN ile ilgilenen herkesi kulübümüze bekliyoruz. Hepinize iyi bir yaz dileğiyle...

**DÜŞÜNCELERİNİZİ PAYLAŞMIYORUM;
ANCAK ONLARI SÖYLEYEBİLMENİZ İÇİN
GEREKİRSE CANIMI ORTAYA KOYARIM”
VOLTAİRE**

İnsanoğlu düşündükçe yaşar, kendinden sonra da düşünceleriyle var olur ve onlarla anılır. Bu düşünceleri paylaşmaksa fikir üretmek kadar önemlidir. Özellikle sadece düşündüğü ve bunları paylaştığı için idam edilmiş kişilerin olduğu bir dünyada yaşıyorsak.

Sokrates düşünceleri nedeniyle öldürülen ilk düşündürüdür. Zehir içirilerek öldürülmek istenen, yalnız bir insan değil, onun düşünceleriyle açılacak yeni bir çağ, yeni bir anlayış tarzıdır. Onun yaşadığı dönemdeki yönetim böyle düşünmüş; ancak Sokrates'in düşünceleriyle oluşacak olan zihinsel devrimi engelleyememiştir. Ondan sonra insanlar çevrelerine, olaylara daha bilinçli yaklaşmış ve olan biteni sorgulamaya başlamışlardır.

Yeryüzündeki her insanın düşünme, eleştirme, fikirlerini paylaşma hakkı vardır ve bu hak, hiç kimse tarafından elinden alınamaz.

Düşüncelerimizi paylaşmanın yanı sıra başkalarının da düşüncelerini dinlemeli, üstelik onları düşüncelerini açıkça ifade etmeleri adına yüreklendirmeliyiz. Bizden farklı düşünüyor olsalar da onlara saygı duymalıyız. Voltaire, “Düşüncelerinizi paylaşmıyorum; ancak onları söyleyebilmeniz için gerekirse canımı ortaya koyarım” derken de bunu vurgulamak istemiştir.

Ünlü düşünür W. Lippmann'ın dediği gibi “Herkes aynı şeyi düşünüyorsa hiç kimse fazla bir şey düşünmüyor demektir”. Yaşamda daha ileriye gitmek, kendimizi geliştirmek için yeni fikirler üretmeli ve üretilmesine katkıda bulunmalıyız. Diğer insanların düşüncelerine her zaman saygı duymalı; ama bunun yanı sıra da kendi düşüncelerimizi de savunmayı unutmamalıyız.

Tayyib BOYUNİNCEOĞLU HZ/C

Hayatımızda Esas Olan

İnsan ilişkilerinde, tüm kapıları açan altın anahtar, bir kişiye, duruma ve olaya gösterilen hoşgörüdür. Bu değerli anahtar elde etmekse bir o kadar güçtür; çünkü ona sahip olabilmek deneyimi, olgunluğu, sağlam düşünceleri ve iyi bir karaktere sahip olmayı gerektirir.

Yaşamımızda bizler için önemli olan insanlar vardır. Ailemiz, arkadaşlarımız ve gerçekten değer verdiklerimiz... Onlar daima bizim iyiliğimizi ister ve yanımızda olmaya çalışırlar; ancak her insanın bir şeyleri yanlış düşündüğü ve yanlış yaptığı anlar vardır. Bu anlarda farkında olmadan kırabilirler bizi ya da üzebilirler... Bizimse bu ve bu gibi durumları en iyi şekilde idare edebilmemizin ve hatalarını anlamalarının en iyi yolu bizim onlara göstereceğimiz hoşgörü ve anlayış olacaktır. Karşımıza çıkan zorlu engellere ve sorunlara çözüm bulmanın en iyi yolu da budur.

Sadece yanlış olan ve kırıcı davranışlara değil, karşımıza çıkan her duruma, olaya ve zorluklara da hoşgörüyle yaklaşmalıyız. Bu bize olgunluk, dayanıklılık ve güçlü bir kişilik kazandırır. Böylece hayattaki asıl zorluklarla çok daha kolay başa çıkabiliriz.

Hoşgörü, hayatımızın her anında kalbimizde ve beynimizde bizimle olması gereken en değerli özelliklerden biridir. Sadece hoşgörü insanları mutluluğa kısa zamanda ve kolay ulaşabilecek ve yaşantısını dolu dolu, zevk alarak devam ettirebileceklerdir. Zaten bir insanın hayatında esas olan da bu değil midir?

Deniz Gizem TUNCA HZ/B

Biraz Daha Barış!..

Her gün her yerde duyuyoruz, “Dünya Barışı” diye. Peki tam olarak bunun anlamını biliyor muyuz ya da biz bunun için bir katkıda bulunuyor muyuz?

Sizce dünyamız her geçen gün daha sevimsiz hale mi geliyor? Belki; ama Sincap bu konuda önlemini almaya başladı bile. Nasıl mı? Onlar “Dünya Barış Hareketi” adında bir gruba üye olarak ilk adımı attılar. Bu grup 1997 yılında Tokyo’da yapılan bir toplantı esnasında çıktı. Daha önce insanların fazla dikkat etmediği bu konu hakkında insanları uyarıp, bilgilendirmeye başladılar. Şu anda bu gruba katılmış olan ülkeler arasında Japonya, Kore, Avustralya, Kanada, Amerika ve başka birçok ülke bulunuyor ve bu ülkeler kendi halklarına ve dünyaya hızla barışın yayılmasında kararlı.

İlk olarak yaptıkları şey şunu düşünmek: “Dünyayı nasıl herkes için daha hoş bir yer haline getirebilir, barış içinde yaşamalarını sağlayabiliriz?” Daha sonra kendi içlerinde fikirler üretiyorlar. Bu fikirler genelde insanlar arası barışı yayma düşüncesi üzerine kurulmuş oluyor. Aslında çok büyük işler değil yaptıkları. Gazetelerde küçük bildiriler yayınlıyorlar, mahalleler arası temsilciler seçiyorlar. Bu temsilciler sayesinde birbirleri ile iletişim kurabilecekleri ortamlar yaratılıyor. Okullarda da bu düşüncüyü yaymaya çalışıyorlar. Bu yüzden öğrenciler arasında paylaşım, sevgi ve diğer düşüncelerin yayılması için etkinlikler düzenliyorlar.

Bu sayede insanlar arasındaki barış duygusuyla beraber birçok düşünce de beraberinde geliyor ve bu sayede dünya tekrar daha hoş, sevimli, iyimser hale gelebilecek!

Gonca TUNÇ 7/A

İSMET BEY VE YEĞENLERİ

Çok eski zamanlarda Anadolu'nun bereketli topraklarında iki yeğeni ile yaşayan, varlıklı, ancak kalbi de zengin olan birisi yaşarmış. Zor durumda olanların yardımına koşar, kasabada herkes tarafından sevilmiş. Ablası öldükten sonra iki yeğenine de o bakmış.

Yeğenleri de dayılarını çok seviyorlarmış. Onun bu varlığa nasıl sahip olduğunu merak ediyorlarmış. Her ikisi de onun gibi hem varlıklı olmak, hem de insanlara yardım etmek istiyorlarmış.

Bir gün bu meraklarına yenik düşüp dayılarına sormaya gitmişler. Dayıları bakmış ki bu kadar hevesliler, onlara küçük bir oyun sonucunda sırrını açıklamaya karar vermiş; "Madem bu kadar merak ediyorsunuz, size bir şans tanıyorum. Size iki yüz altın vereceğim, kasabadan ayrılacaksınız; başka kasabaları, şehirleri dolaşıp, iki yılın sonunda neler yaptığınızı bana anlatacaksınız. Ben de ona göre, bu zenginliğimin sırrını ve mirasımın büyük bir kısmını kime vereceğimi açıklayacağım." demiş. Delikanlıların her biri de ayrı ayrı kasabalara doğru yola çıkmışlar. Birçok farklı hayatla karşılaşmışlar, birçok farklı deneyim kazanmışlar ve iki yılın sonunda kendi kasabalarına dönmüşler. Dayıları onları görünce çok sevinmiş. Başlarından geçenleri onlara tek tek anlattırmış. Önce büyük yeğeninden başlamış:

- Söyle bakalım, sen ne yaptın bu iki yılda?

- Dayıcığım, ben bu iki sene içerisinde yirmi senede öğrenebileceklerimin daha fazlasını öğrendim. Değişik hayatlarla karşılaştım. Sizin verdiğiniz altınlarla kendime bir ev alıp demircilik işi buldum. İnsanların yararına olan bir vakıf kurdum. Aç olanları doyurdum, hastaları iyileştirdim. Kısa sürede daha da zengin oldum ve senin verdiğin iki yüz altını dört yüz altın yapıp getirdim.

Dayısı yeğeninin söylediklerini çok beğenmiş ve geçmiş ikinci yeğenine:

- Eee... Sen neler yaptın bakalım?

- Dayıcığım, ben de ağabeyim gibi değişik hayatlarla karşılaştım. Başta çok zorluklar çektim. Altınlarımı tükettim; ama daha sonra çok çalışıp çabalayarak altınlarımı geri kazanabildim. Yoksulluğun zorluğunu yaşadığım için altının kıymetini bilip, doğru harcamaya gayret gösterdim. Açları doyurdum, sokaklıklara ev buldum. Kısa sürede kasabalılar tarafından çok sevildim. Beni çok dürüst buldular. Sizin bulduğunuz iki yüz altını dört yüz altın yapıp getirdim.

Yeğenleri merakla dayıların yüzlerine bakıyormuş. Dayıların yüzünde bir tebessüm oluşmuş ve şu sözleri söylemiş:

- Yeğenlerim, ikinizin arasında kaldım ve bir karara varamadım; çünkü ben sizin ikinizin geçtiği yollardan da geçtim. Hem yoksul kaldım, hem çok zengin oldum. Hem iyileştirdim, hem sokaklıklara ev buldum. En sonunda vardığım karar şudur ki; siz büyük tecrübeler kazandınız ve aslında benim geldiğim yolun başına gelmiş oldunuz. O yüzden mirasımı ikinizin paylaşmasını ve insanlara yardım edip daha da yüceltmenizi istiyorum.

Yeğenler bu sözleri duyunca çok duygulanmışlar ve dayıların sözlerini dikkate alıp, onun yolundan beraberce gitmişler...

Gamze İŞERİ 6/A

18 Nisan 2006 tarihinde İlçe Millî Eğitim Müdürlüğü'nün düzenlemiş olduğu "23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı" konulu şiir yarışmasında okulumuz öğrencisi Mümtaz BERKAN "23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı" adlı şiiri ile birinci olmuştur.

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı

Yıl 23 Nisan 1920

Hangi insan o açılışa gelmez ki?

Atam TBMM'yi açıyor,

Atamın gözleri ışık saçıyor.

O tarihten beri Türkiye

Gençlerle birlikte egemenliğe,

Gençlerle birlikte özgürlüğe,

Gençlerle birlikte milliyetçiliğe koşuyor.

Artık 23 Nisan'da

Herkes Anıtkabir'de

Herkes Ata'nın yanında,

Ata herkesin kalbinde.

En güzel bayram 23 Nisan

Her şey onun sayesinde, o en büyük insan

En önemli bayram 23 Nisan

Atatürk'ü anmadan yapamıyor insan.

Geliyor yine 23 Nisan

Sen de gel Ata'mızı an

Yaklaşıyor yine 23 Nisan

Yaklaşıyoruz yine sana, en yüce insan

Mümtaz BERKAN 6/B

Aykut Alper BİLİCAN

“Her eylemin atası düşüncedir”
Ralph Waldo Emerson

DÜŞÜNCE

Düşüncelerimiz davranışlarımızı, davranışlarımız alışkanlıklarımızı, alışkanlıklarımız huylarımızı, huylarımız kaderimizi, kaderimiz de biz insanları meydana getirir. Her şey insanda başlar. Dünyaya karşı bakışımız ve davranışımız neyse, dünyanın da bize karşı bakışı ve davranışı da aynı olacaktır. Olumlu düşünceler beslerseniz olumlu karşılıklar, olumsuz düşünceler beslerseniz olumsuz karşılıklar bulursunuz. Bizler düşüncelerimizi kökten değiştirirsek hayat da bize karşı değişecektir. Bir insan yenildiğini düşünüyorsa çoktan yenilmiştir. Cesur olmadığını düşünüyorsa korkaktır. Başarılı olmak istiyor fakat başaracağını düşünmüyorsa kesinlikle başaramayacaktır. Kaybedeceğini düşünüyorsa kaybetmiştir. Düşünmek, düşünmek, düşünmek... Kısacası her şey insanın kendisinde başlar ve biter.

Ezgi SOYSAL Hz A

TIYATRO

Görevlinin:

-“Biletiniz lütfen!” diyen boğucu ve kısık sesiyle irkildim. Ne var ki tiyatro salonunun büyüüne kapılmıştım. Kırmızı sandalyeler ip gibi birbirlerini kovalarcasına uzanıyorlardı. Bir elimde çantam, bir elimde biletim beşinci sıraya oturdum. Salonda hafif bir fısıldaşma vardı. Ben ise sessiz sessiz oturmuş sahnedeki dekorları eleştiriyordum. Bence sahne uyumlu ve birbirini takip eden eşyalarla doluydu; ama yine de kafamda bir soru oluşmuştu: “Mekan hiç değişmeyecek miydi?” Bu soruma cevap arayamadan ışıklar kapatıldı.

Birinci oyuncu sahneye çıktı. Kızın üzerinde siyah, ipekten yapılmış bluz, beyaz kısa bir etek ve rugan ayakkabılar vardı. Sarkıntılı küpeleri ve kolyesi göz alıyordu. Kız kendi kendine yüksek sesle mırıldandı:

-Off! Off! Canım çok sıkılıyor. Ne yapmalıyım?

O sırada ikinci erkek oyuncu sahneye girdi. Ayakkabılarıyla, ince, halkalardan oluşmuş altın bileziğini ona pek yakıştıramasam da oyuncu sahneye çok yakışıyordu. İşini çok sevmiş olması, gözlerindeki o hafif heyecan ve pırıltı her şeyi anlatıyordu. Zaten asıl önemli olan da buydu; işini çok sevmiş olması...

Ben daha fazla eleştiri yapamadan olaylar çok çabuk gelişti ve oyunun sonu geldi. Oyuncuların gerçekçi bir şekilde oynamaları beni de o oyunun içine çekti. Işıklar tekrar yakıldığında yavaşça koltuğumdan kalktım; fakat bir sorun vardı, çantam yanımda yoktu! Birden telaşa kapıldım. Koltukların altına baktım, yardım istemedim; ama hiç kimse bana el uzatmadı. Gözlerim dolmaya başladı. Dünya neden bu kadar acımasızdı? Bir an tam mutlu olmuşken şanssızlık peşimi yine bırakmamıştı...

Selva Sonay 6/C

Barış

“Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, pire berber, deve tellal iken gökten üç elma düşmüş; biri bana, biri sana biri de bu hikayeden ders alana... Hırçın mı hırçın, kavgacı mı kavgacı, sinirli mi sinirli bir çocuk varmış. Çocuk herkesle kavga edermiş. Günlerden bir gün babası çocuğa: “Ben, biriyle kavga ettiğin her gün kapiya bir çivi çakacağım” demiş. Günler geçmiş, haftalar geçmiş, aylar geçmiş; ama çocuk hiç düzelmemiş. Ve bir gün babası pes etmiş, kapıdaki çivileri sökmeye başlamış. Çocuk görmüş ki yapılan kavgalar, kırılan kalpler düzeler gibi değilmiş; ama hep iz bırakıyormuş, tıpkı çivilerin kapıda bıraktığı izler gibi...

Şüphesiz kişi çevresinde barış sağlamak, mutlu olmak istiyorsa öncelikle kendisiyle barışık olması gerekir. Aslında kişinin kendisiyle barışık olması için bazı şartlar lazım: öncelikle spor. Kişi kendisiyle barışık olmalı ki, sağlıklı olup zorluklarla baş edebilsin. Sanat da bizim için olmazsa olmazlardandır. Mesela: müzik. Müzik ruhun gıdasıdır. İnsanların duygularını yumuşatır. Mutluluğu artırır, insanın kendisiyle barışık olmasını sağlar. Ve eğitim... Eğitimsiz insan çevresine uyum sağlayamadığı için sorunlar çıkar ve barış olmaz. Aslında insanlar için, onların mutluluğu için, kolaylıkla ve rahatlıkla yaşayabilmesi için, o kadar güzel şey var ki, sanki bilim bizim için en iyi olanı düşünmüş, planlamış, geleceği önceden görmüş gibi hayatımızı kolaylaştırmış; ama bazı insanların kötü emellerine harcanmış. Aslında bilim savaşlar için, bombalar için kullanılsa, kim bilir şu anda nerede olurduk. Eğer bir insan bilime, sanata, spora ve kültüre hayatında gereken önemi veriyorsa; o zaman bilimin anlamını da biliyordur. Yukarıdaki hikayede anlatılmak istenildiği gibi kalp kırmak kolaydır; ama tamir etmesi çok zordur. Bizim için dünyada barıştan, mutluluktan önemli ne olabilir ki? Barış birey olarak da, ulus olarak da sahip olabileceğimiz en değerli hazinedir. Onun değerini bilelim. Mustafa Kemal Atatürk'ün de dediği gibi “Yurtta Sulh, Cihanda Sulh”

Celin SİVRİKAYA 7/A 37

Sayın Reşat Nuri Güntekin,

Yazmış olduğunuz "Acımak" adlı romanınızı, Türkçe öğretmenimin verdiği sömestr ödevi olarak okuma fırsatı buldum. Kitabın ismini duyduğumda duygusal bir içeriği olacağını tahmin etmiştim, bunda da yanılmadım; ama doğruyu söylemek gerekirse "acıma" duygusunu işleyeceği ilk anda aklıma gelmemişti.

Bir öğretmenin geçmişte yaşadıklarının meslek hayatına etkisini konu alan bu romanı okurken doğal olarak en ilgimi çeken karakter Zehra Hanım oldu. Ana karakter olan Zehra Hanım, bir okulda başmuallim; yani okul müdürü. Yeni eğitim öğretimin bütün gereklerini yerine getirerek, öğrencilerle bire bir ilgileniyor. Gerçekten idealist bir öğretmen; fakat öğrencilerin yaptıkları yanlışları asla affetmiyor. İçinde hiç acıma duygusu hissetmiyor. Zaten kitapta da onun yaşadığı trajik olaylar anlatılıyor. Zehra Hanım'ın annesi ve anneannesinden öğrendiği yanlış bilgiler

sonucunda babasına kin duyması, ölüm döşeğindeki babasını görmeye gitmemesi ve sonradan öğrendikleriyle, yaptığı yanlışın farkına varması kitabın içeriğini oluşturuyor ki bugün için alışılmış bir hikaye olsa da (Bu tür olaylara televizyonda her gün rastlıyoruz artık) yazıldığı dönem göz önünde bulundurulacak olursa okura çok açık mesaj veren bir roman "Acımak". Okuyan kişi bir an için kendini Zehra Hanım'ın yerine koyarak ön yargının ne kadar yanlış bir şey olduğunu, kimi yanlışlardansa dönüşün olmayacağını düşünerek davranışlarında kontrollü olmanın önemini kavlıyor. Beni etkileyen karakterler-

den önde gelenler ise, kitapta çok yer almasalar da Zehra Hanım'ın annesi ve anneanesi oldu. İnsanın hayatta en fazla güveneceği insanlar ebeveynleridir şüphesiz. Zehra Hanım da annesinin ve anneannesinin sözlerine inanmış, sözlerin doğruluğundan şüphe etmemişti. Oysa onlar dürüst bir memur olan Mürşit Bey'i (Zehra Hanım'ın babası) zor durumda bırakacak hareketler yapmışlardı. Onların kendi isteklerine uymayan Mürşit Bey'e karşı besledikleri olumsuz duygular nedeniyle Zehra Hanım'a yanlış bilgiler vermeleri, geri dönüşü olmayan pek çok olumsuzluğun temelini oluşturmuştur. Bu anlamda kitapta ebeveyn olmanın ne denli büyük bir olgunluk ve sorumluluk taşımaya gerektirdiğinin altını çizmesi bakımından bu karakterlerin bulunması bence çok yerinde.

Ben bu kitabın yazarı olsaydım; Mürşit Bey ölmeden önce Zehra Hanım'ın gerçekleri öğrenmesini sağlardım; çünkü ölüm çok ağır ve dönüşü olmayan bir son. Evet, romanın sonunda Zehra Hanım gerçekleri öğrenir ve eski, katı halinden uzaklaşarak acıma duygusuna sahip bir kadın olur. Ama bence yaşadıklarından ve öğrendiklerinden sonra içinde çok büyük bir pişmanlık, belki de babasına karşı suçluluk duyacaktır. Oysa babası ölmeden bir şekilde gerçekleri öğrense zamanında babasının yanına gider, acıma duygusunu yine kazanırdı. Ama suçluluk veya pişmanlık duyması gerekmezdi.

Değerli yazar,

Türkçe öğretmenim bu kitabı ödev verirken özellikle kitabın İnkılap Yayınevi tarafından yapılan baskısını almamızı belirtmişti. Bu önerinin kitabın diliyle ilgili olduğunu tahmin ettim. Gerçekten de kitabın başında yayınevi tarafından yapılan sadeleştirme hakkında bir not var. Yani benim okuduğum baskı sizin kaleme aldığınız sözcüklerin günümüz karşılıklarını içeriyor. Doğruyu söylemek gerekirse sadeleştirilmiş bir baskı olmasına rağmen; "Fikrimce yalnız doğruluk hastalığı, bir hak ve hakikat meselesi etrafında toplanmak kabiliyeti, bir cemiyeti mesut etmeye kafi gelmez" ya da "Etrafımdakiler ne tıynetle insanlar olurlarsa olsunlar ben, umdelerime sadık kalacağım" örneklerinde olduğu gibi bazı cümleleri anlamak için birkaç kez okumak zorunda kaldım.

Zehra Hanım öğrencilerini seven, onlarla bire bir ilgilenen bir öğretmen. İdea-

DEĞİŞİM ÇABALARI

Bildiğimiz gibi insanoğlu evrende düşünebilen tek varlıktır. Biz düşünürüz ve bu yolla çevremizi ve kendimizi sorgularız. Bu sorgulamada fark ederiz ki etrafımızdaki insanlar bizden tamamıyla farklıdır. Onlar farklı şeyleri düşünür ve farklı şeyler yapar.

Çevremizdeki insanların bizden farklı olması bazen bizi rahatsız eder. Biz onların da bizim gibi düşünebilmelerini, bizi anlayıp onaylamalarını isteriz. Çoğunlukla küçük yaşlarda, daha hayal gücümüz hiç körelmemişken, tüm dünyayı değiştirmek isteriz. Herkesin bizim gibi düşündüğünü, hep onaylandığımız bir dünya hayal ederiz. Yaşımız ilerledikçe hem hayal gücümüzün körelmesi nedeniyle, hem de gerçekleri daha iyi görebildiğimiz için bu hayalimizden vazgeçer ve memleketimize, bize daha yakın bir çevreye yöneliriz. Bir süre sonra bunu da başaramayacağımızı anlar ve bu sefer allemizi, içinde bulunduğumuz ortamı değiştirmeye kalkarız. Bu çabalarımız da boşunadır; çünkü çoğunluk hiçbir zaman bir kişiye uymamıştır. Biz büyük bir hayal kırıklığı içinde yeni çözümler ararız. Bunlar dünyaya gelmiş her insan neslinin başına gelen olaylar. Hikayenin bundan sonraki kısmındaysa kişiden kişiye bazı değişiklikler çıkıyor karşımıza. Yine herkes etrafını değiştiremeyeceğini anlıyor ve kendine yöneliyor. Kendindeki eksiklikleri görüyor ve bunları değiştiriyor. Bu davranışı sayesinde çevresine örnek oluyor ve insanlar ona uymaya başlıyorlar. Hani bu son noktada her insan değişiklik gösteriyor demiştim ya; işte o değişiklik bütün bunları anlama süresinde oluyor. Bazı insanlar her şeyi erkenden kavrayıp çevresine ayak uydurabilirken, bazıları bu değişikliklere malesef vakit bulamıyor.

Günümüze kadar yaşamış olan insanların neredeyse hepsi hayatı en başta kendinde aramaktansa sürekli çevresine bakmış ve onları düzeltmeye çalışmıştır; ama en sonunda herkes anlamıştır ki biz kendimizdeki hataları düzeltmezsek çevremizdeki insanlar da bize uymayacaktır. Umarım gelecek nesiller bu konuda daha erken bilinçlenir ve çevresiyle uyum içinde yaşar.

Tays BOYUNİNCEOĞLU HZ/C

Bora TINSLEY

list olması ve hayatını mesleğine adayacak kadar yaptığı işi sevmesi güzel; ancak daha önce de değindiğimiz gibi geçmişte yaşadıkları nedeniyle acıma duygusunu yitirmesi onu katı bir insana dönüştürmüştü. Hiçbir hatayı hoş görmemesi, hatta karşı tarafın açıklamasını bile dinlemeyi kabul etmemesi bir öğretmene yakışan bir davranış değil. Örneğin okula geç kalan öğrencileri eve geri yollamıştı. Oysa çocuklardan biri hasta annesine bakmakta, kardeşlerini doyurup ev işlerini bitirdikten sonra okula yetişmekteydi. Bir diğeri ise ayağına giyecek ayakkabısı bile olmayan, bu yüzden nalinlarla (Bir tür terlik) okula yürüyerek geldiği için geciken bir çocuktur. Hangi insan bu çocukların açıklamalarını dinlese onlara anlayış gösterir; ama Zehra Hanım bunu yapmamıştı. Bu özelliğiyle Zehra Hanım benim hayalimdeki öğretmene pek uymamaktadır.

Sayın Reşat Nuri Güntekin,

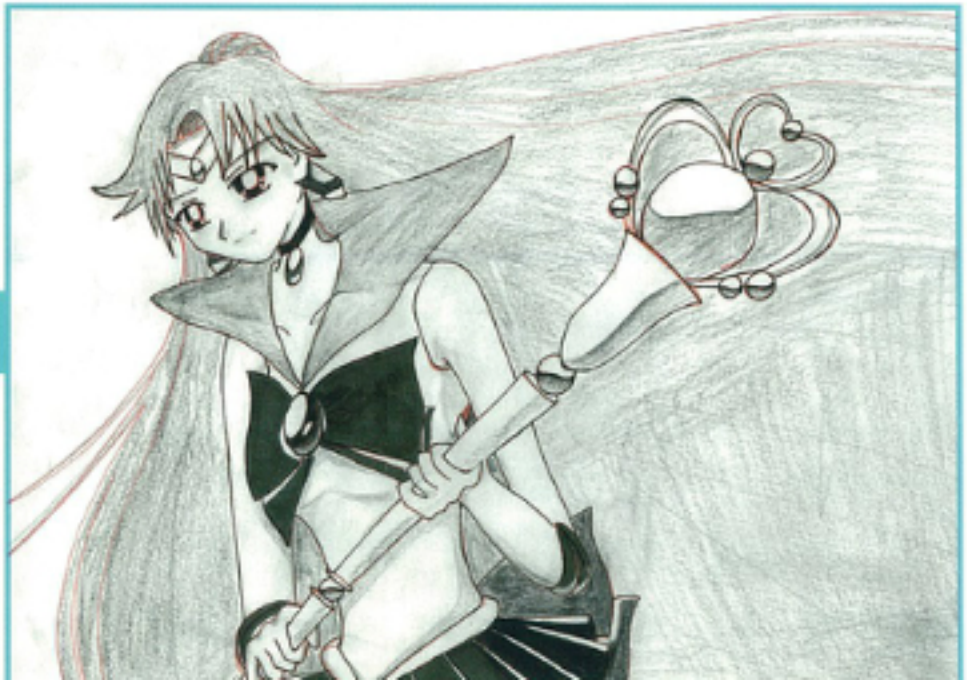
Okuduğum bu kitap akıcı bir dille kaleme alınmış sürükleyici bir eser. Bir insan da bulunması gereken önemli özelliklerden birisini konu almış. Aslında sizin yazmış olduğunuz "Yaprak Dökümü" adlı romanınızdan günümüze yapılan bir uyarılma son dönemde izleyicileri ekrana bağıladı. Orada da bir aileyi parçalanmaya sürükleyen olaylar anlatılıyor ve o da "Acımak" gibi çok duygusal bir eser. Sanırım siz insanların duygusal dünyasını iyi tanıyan birisiniz; çünkü duygusal anlamda okuyucuyu etkileyecek olaylara kitaplarınızda yer veriyorsunuz. Eserleriniz hakkında yaptığım küçük araştırmada pek çok romanınızın kahramanının öğretmen olduğunu fark ettim. Sanırım bunlar içinde en tanınanı "Çalığışu". Size bunun nedenini sormak isterdim doğrusu. Neden öğretmenler?

Kitabınızı okuduktan sonra, "İnsan kişiler hakkında kesinlik taşımayan bilgilerle hüküm verirse sonra dönüşü olmayan yanlışlara düşebilir" biçiminde bir ileti çıkardım. Çıkardığım bu ileti bence insanın hayatı boyunca aklından çıkarmaması gerek bir mesaj; çünkü bu tür yanlışlara hepimiz düşebilir ve sonradan pişman olacağımız hatalar yapabiliriz. Atalarımız demiş ya "Son pişmanlık fayda etmez." Biz de son pişmanlığa düşmemek için ön yargıdan ve gerçekliğini araştırmadığımız bilgilerden uzak durmalıyız.

Değerli yazar,

Ben bu mektupla "Acımak" romanınızla ilgili duygu ve düşüncelerimi sizinle paylaşmayı hedefledim. Doğrusu bu roman ödev olarak verilmeseydi kitapevinin rafları arasında karşıma çıkar mıydı ya da çıksa bile benim ilgimi çekip almamı sağlayabilir miydi bilemiyorum. Ama ödevimi yapmak amacıyla okuduğum bu kitaptan önemli mesajlar çıkardım. Bu anlamda kendimi şanslı hissediyorum. Teşekkür ederim.

Aybige ELMACIOĞLU Hz/C

İKİNCİ GENÇLİK SORUNLARI FORUMU

Irmak öğrencileri olarak, 24-25 Mayıs 2007 tarihlerinde Sezin Okulları'nda bu yıl ikincisi düzenlenen Gençlik Sorunları Forumu'na katıldık.

Bu seneki forum dünyamızın ve biz gençlerin yüzleştiği "Küresel Isınma" hakkındaydı.

Forumun alt başlıklarını oluşturan:

Küresel ısınmanın nedenleri hakkında Alize Dirik

Küresel ısınmanın etkileri hakkında Berk Halimoğlu

Küresel ısınmayı önlemeye yönelik uygulamalar konusunda ise Alara Dirik, çalışmalarlarıyla katkı sağladılar.

Uluslararası sözleşmeler ve geleceğe yönelik çözüm önerileri konusunda ise Arda Barlas ve Seçil Bostancıoğlu arkadaşlarımız okulumuzu temsil ederek çalıştaylara ve foruma katkıda bulundular. CNN Türk kanalı meteoroloji mühendisi Bünyamin Sürmeli önderliğinde gerçekleşen forumda, diğer okullardan arkadaşlarla fikir alışverişinde bulunarak, Küresel Isınma konusunda çevremizi bilinçlendirecek bildirgeler hazırlayarak sunduk.

Seçil BOSTANCIOĞLU 10FA

BOLU GEZİSİ

MOLLAFENARİ GEZİSİ

Yaptığımız Mollafenari gezisinde, köy ile kent yaşamı arasındaki farkları gördük ve aslında bilmemiz gereken fakat bize çok uzak bir yaşantıyla karşılaştık. Mollafenari İstanbul'a bir saat uzaklıkta olmasına rağmen içinde bulunduğumuz kent yaşamından çok farklıydı. Bu gezi sayesinde köy hayatını yakından inceleme şansı bulduk. İstanbul'dan yola çıktığımız yerden Gebze'ye ulaşana kadar yol boyunca birçok farklılık göze çarptı. Bunların en belirgin olanı kentteki yapılaşmanın yerini az katlı yerleşim yerlerine ve büyük tarım alanlarına bırakmış olmasıydı.

Köydeki günlük yaşam bizimkinden çok farklı ve sadeydi. Şehirdekinin tam tersi burada nüfus çok azdı ve trafik kargaşası yoktu. Buna bağlı olarak hava kirliliği de yoktu. Köylülerin yaşantıları bize göre daha basit ve günlük uğraşları azdı. Hayattan beklentileri daha sınırlı olduğundan bize göre daha mutlu bir yaşantı sürüyorlardı.

Kısacası bu gezi bana her ne kadar yoğun kent yaşantısından kurtulmak istediğimi düşündürse de çok sade bir köy hayatında da yapamayacağımı gösterdi.

Mina POYRAZ 9/A

Bu yıl 2. dönem coğrafya dersimizin konusuyla ilgili 10. sınıflar olarak Bolu'ya gittik. Gezi kapsamında Abant Gölü, Sünnet Gölü ve Gölcük'ü gördük. Gezi sırasında göllerin doğal yapılarını ve ekonomik getirilerini öğrendik. Bu gölleri korumak için ne gibi çalışmalar yapıldığını öğrendik ve daha neler yapılması gerektiğini tartıştık.

Gittiğimiz bölgelerin doğal ve kültürel yapısını ve oradaki yaşamı inceledik. Gördüğümüz göllerin türlerini ve oluşumlarını konuşarak, görünüşleriyle karşılaştırdık. Yakın çevremizin su varlığı hakkında birçok şey gördük. Coğrafya dersinde öğrendiğimiz birçok coğrafi terimin gerçeklerini gördük ve yenilerini öğrendik. Derslerde yazılarla ve resimlerle öğrendiğimiz bu bilgileri canlı ve yakından görmek çok daha kolay kavramamızı ve kalıcı olmalarını sağladı.

Gezi sırasında öğrendiklerimi görsel boyuta dökmek dışında arkadaşlarımla çok güzel bir gün geçirdim. Geziye katılmadan önce bu kadar güzel vakit geçireceğimi tahmin etmemiştim. Arkadaşlarımla unutamayacağımız bir gün geçirdiğimizi, hepimiz için çok güzel bir anı olduğunu ve yakın çevremizin doğal hazinesinin farkına vardığımızı düşünüyorum.

Selin TÖMER 10/FEN B

OKULUMUZDA SATRANÇ

2006-2007 Eğitim-öğretim yılı da çalışmalar ve oynanan turnuvalar açısından başarılı geçti. İstanbul şampiyonalarına katılan öğrencilerimiz Efe Mert Yılmaz, Ali Özkan, Mehmet Volkan dereceler yapıp madalyalar kazanırken okul takımımız da hep üst sıralarda yer aldı.

İstanbul'da 3000 üstünde ilköğretim okulu bulunmakta ve hemen hepsinde satranç eğitimi verilmektedir. Turnuvalara girebilen okul sayısı toplam 200 civarındadır. Türkiye Satranç Federasyonu oyunculara başarılarıyla orantılı olarak "ulusal kuvvet derecesi" olarak adlandırılan bir puan rating vermektedir. Tüm oyuncularının UKD'si olan 20 okul arasında yer almaktayız. Turnuvalarda ise hep ilk 5 arasında yer almaktayız.

4 yıldan beri cumartesi günleri ve okul bitiminden sonra yaptığımız antrenmanların meyvelerini aldık ve almaya devam ediyoruz. Bu ilgili ve satranca aşık çocukların cumartesi günleri heves ve neşeyle satranç çalışmalarına gelmelerini görmelisiniz...

Ancak çok önemli bir konuyu belirtmeliyiz: Satranç yalnızca madalya ve almak için oynanmaz. Satranç sosyal yaşamımızın bir parçası olmalıdır.

Çocuğu ve genci zihinsel ve sosyal olarak büyütme-ktedir. Sosyal uyuma katkı sağlamaktadır. En büyük ödül de bu olsa gerek...

Sevgili çocuklar mutlu sağlıklı bir yaz tatili diliyorum.

Sanat Tarihi

Sanat eğitimi bireye çağdaş yaşama ve özgür düşünme olanağı kazandırır. Toplum içinde birbirini anlayan, eleştiren ve saygı duyan insanların yetiştirilmesine imkan sağlar. Sanat, yaşama özgün biçimler verir. Kültürlerin anlaşılmasının önemini, kendi kültürümüze sahip çıkma, onu yaşatma ve gelecek kuşaklara aktarmada etkin bir rol üstlenir. Bu açıdan görsel sanatlar eğitimi dersinde farklı dönemleri ve bu dönemlere ait sanat eserlerini yaş seviyelerine göre inceledik. 1. sınıflar tarafından Ressam Perihan Sadıkoğlu'nun sunumuyla Mısır Sanat Tarihi incelendi. Döneme ait yaşam biçimleri tuvalere yansıtıldı. 2. sınıflarla ise; Hitit Sanat Tarihi incelenerek tuval üzerine çizgi ve renk çalışmaları gerçekleştirildi. 3. sınıflarda işlenen Yunan sanatı öğrencilerimiz tarafından heyecanla karşılandı. Çalışmalarımızın sonunda yaratılan Yunan vazoları, öğrencilerimizin edindiği mitolojik bilgilerin ve öykülerin resimlendiği çalışmalar idi. 4. sınıflar Roma sanatını, 5. sınıflar ise Bizans sanatını inceleyerek bu sanat türlerinin gelişim süreçleri hakkında sunumlar yaptılar. Sonrasında güzellik kavramının sanatsal anlamda önemini kavrayıp, kendi yorumlarını tuvallerine aktardılar. 6., 7., 8. ve lise sınıflarında Çağdaş Türk Sanatçıları'nı, Çağdaş Sanat Akımları'ndaki gelişim, değişim inceleyerek 20. yüzyılda resim sanatında birbirini izleyen devrimleri keşfettiler.

Bu dönem öğrencilerimizle birlikte sanatçı inceleme ve eser yorumlama çalışması gerçekleştirildi. 1. sınıf öğrencilerimizle Paul Klee hakkında sunum eşliğinde edinilen bilgiler ışığında ürün olarak tuval çalışması yapıldı. 2. sınıf öğrencilerimizle ise Vincent Van Gogh eserleri incelenip, görsel belleklerini güçlendirici resim tamamlama çalışması yapıldı. 3. sınıf öğrencilerimizle ise Yeşil Dünya ünitesiyle bağlantılı olan Claude Monet'nin doğa resimlerinden yola çıkıldı ve tuval çalışmasıyla bu resimlere öğrenciler farklı bir soluk kattılar.

Bu süreçte öğrenciler sanattan zevk alan, sanatı içselleştiren, bilinçli, estetik zevke sahip ve eleştiri yapabilen bireyler olma yolunda ilerlemektedirler.

Öğrencilerimizin algı ve dikkatini geliştirmek daha fazla duyusuna hitap etmek için gözlem yeteneğini geliştiren geziler düzenlemekteyiz. Derste öğrendikleri bilgileri yorinde gözlemleyerek kalıcı öğrenmeyi pekiştirip olay ve nesnelere gerçek biçimleriyle doğru olarak öğrenirler.

2. ve 3. Sınıflar Sanat Gezilerimiz

Paranın kullanımı ünitesinde afiş tasarımı yapmaları için öğrencilerimizin çalışmaları yerinde incelemelerine olanak sağlamak adına düzenlenen, Pera Müzesi'nde gerçekleşen logo ve amblem tasarımı sergisini 2. sınıf öğrencilerimizle birlikte gezdik. Gezinin ardından logo, slogan ve afiş çalışması gerçekleştirdik.

Hayalgücümüz ünitesinde ise 3. sınıf öğrencilerimizle farklı materyallerin birleşmesiyle oluşan yeni ürünleri görmek için Yeditepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'ne bir gezi düzenledik. Düzenlenen gezinin ardından öğrencilerimiz atık malzemelerle kendi tasarımlarını oluşturdular.

4. Sınıflar MGSF Gezisi

4. sınıflarla renk ve ışık ünitesinde rengin ve ışığın sanattaki önemini kavramalarını sağlamak amacıyla Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'ne gezi düzenlendi. Geziye gitmeden önce öğrenciler Üniversite hakkında araştırma yaptılar. İlgilerini çeken bölümleri belirleyip bu bölümler hakkında renk ve ışıkla bağlantılı sorular hazırladılar. Gezi sırasında ziyaret edilen farklı bölümlerde gözlemler yaparak öğrencilere, öğretim üyelerine hazırladıkları soruları yönelterek araştırmalarını tamamladılar. Araştırmalarını gezi sonrasında kendi yorumlarını da katarak PowerPoint'te arkadaşlarına sundular.

Sakıp Sabancı & Modern Sanatlar Müzesi

Okulumuzun yoğun temposu nedeniyle, biraz olsun rahatlamamız amacıyla okul yönetimi tarafından bizim için düzenlenen Sakıp Sabancı ve Modern Sanat Müzeleri gezisinden sizlere biraz bahsetmek istiyorum.

Sakıp Sabancı Müzesi'nde, Osmanlı tarihinden mozaikleri görme fırsatı elimize geçti. Aslında bu serginin düzenlenme amacı, günümüzün, geçmişinden tam olarak haberdar olmayan gençlerini, geçmiş ve gelecekleriyle bağlantı kurmalarını sağlamaktır. Sergide bulunan her bir parça Türkiye'de çok az örneği olan eserlerdir. Bu halılar dokunulurken harcanılan tüm emekleri kendi gözlerimiz ile gördük. Sergi bizlere sanatın, dil ve din tanımayan evrenselliğini işaret ediyor.

İstanbul Modern Sanatlar Müzesi "Magnum Fotoğrafları ile Türkiye" adlı sergisinde, Türkiye ile ilgili fotoğraflar ilk kez bir araya getirilerek kapsamlı biçimde sergileniyor. Kendi adıma konuşmak gerekirse, bu fotoğraflar beni çok etkiledi. İnsanlığın gerçek yüzünü, tüm çıplaklığıyla gösterebilen ender çalışmalardan biri. Sanat adına gerçekten büyük önemi ve büyük değeri olan bu serginin ziyaret edilmesini herkese rahatlıkla önerebilirim.

Deniz Gizem TUNCA HZ/B

YARIŞMALARIMIZ

Görsel sanatlar dersinde yaratılan öğrenci çalışmaları çeşitli yarışmalara yollanarak öğrencilerin kendilerini başka platformlarda değerlendirme imkanı sunulmuştur. 1. dönem yarışmalara yollanan çalışmaların derecesiz sonuçlanması gurur verici niteliktedir. Bunlar ise "Leonardo da Vinci Evrensel Deha" sergisi kapsamında Rahmi Koç Müzesi tarafından 2-9 ve 10-18 yaş arasında iki kategoride düzenlenen tasarım yarışmasında 2. sınıf öğrencimiz Hande Başak Oktay 40., 6. sınıf öğrencimiz Eda Burcu Yavuztürk 17., 8. sınıf öğrencimiz Bora Tinsley ise 25. olmuştur. Mimarlar Odası'nın düzenlediği "Sokaklar" temalı "Mimarlık ve Çocuk" resim yarışmasında 5. sınıf öğrencimiz İrem Yılmaz derece alarak başarı belgesi ve ödüle layık görülmüştür. Bununla birlikte Monami'nin düzenlediği "Çocuk ve Çevre" konulu pastel boya resim yarışmasında da 43 öğrencimiz ödüle layık görülmüştür. Öğrencilerimizi yürekten kutluyor, çıktıkları sanat yolculuğunda nice başarılar diliyoruz.

ORMAN

Yeşillikleri koruyalım
Düzeni bozmayalım
Ağaçları yakmayalım
Doğayı kurtaralım

Ağaçlar bize yararlı
Atık maddeler doğaya zararlı
Her gün binlerce ağaç ölüyor
Etrafını yangın sarıyor

Yeşillikler etrafı güzelleştirir
Yangın bu güzellikleri mahvedebilir
Yeşillikler de canlılardır
Her gün çıkar yangınlar

Yeşillikleri öldürmeyelim
Yangınları söndürelim
Doğayı kurtaralım
Düzeni bozmayalım

Uzay Onçun MACAR 3/C

HAYVAN DEYİP GEÇMEYİN

Veli Dayı, o gün çok yorulmuştu. Ormanda çalışmış, ağaçları budamıştı. Bu orman, onun evi gibiydi. Ağaçlar da sanki çocukları... Küçük bir kulübede yaşıyordu.

Bir gün kapısı birden "KÜT! KÜT!" diye çalınmaya başladı. Veli Dayı kalktı, kapıyı açtı. Gözlerine inanamıyordu; çünkü kapıda iri, kahverengi bir ayı duruyordu. Ayı garip sesler çıkararak ön ayağını gösteriyordu.

Adam dikkat etti. Ayının uzattığı ön ayağından kanlar akıyordu. Hemen geri gitti. Feneri aldı. Kocaman bir kıymığın ayının ön ayağına saplandığını gördü. Bir pense aldı. Sıcak su getirdi. Önce yarayı yıkadı. Sonra inleyen hayvanın ayağındaki kıymığı sert bir hareketle çekip çıkardı. Sıcak su ile tekrar yıkadı. Kocaman bir gömleği yırttı, yarayı sardı. Rahatlayan ayı inleyerek geri gitti. Veli Dayı arkasından baktı. "Ne de olsa bir ayı" diye söylendi. Bir kedi, bir köpek olsa elimi yalardı, diye düşündü.

İçeri girdi. Yatağına yattı. Tam uyuyacağı sırada kapıda yine bir ses duydu. Kalktı, kapıyı açtı. Karşısında aynı ayı duruyordu. İki ön ayağı arasında bir kovan dolusu bal tutuyordu.

Veli Dayı ellerini uzattı. Vahşi hayvanın başını okşayıp, kovanı aldı.

Orhan Barış YILMAZ 2/C

PROJE

Projenin Adı: Kayıp TV kumandası bulma aleti

Projenin Amacı: Nerede olduğu fark edilmeyen televizyon kumandasının kolayca bulunması. Böylece kumandayı bulmaya çalışırken zaman kaybetmemek, yorulmamak ve sinirlenmemek. İleride televizyon üreticilerinin, yapmayı planladığım bu aleti televizyonların ve kumandaların içine yerleştirerek üretmesi.

Kumandanın yerini bulamayınca yeni kumandanın alınmasını önlemek. Boşuna para harcanmasını önlemek. Ayrıca kumanda bulunamayınca ebeveynlerin çocuğa kızmasını önlemek.

Projenin Tanıtımı: Televizyonun üstüne, üzerinde çalıştırma düğmesi (giz düğmesi) olan verici yerleştirdik. Kumandanın arkasına içine ses ve ışık çıkartan mekanizması olan alıcı sabitledik. Kumanda kaybolduğunda vericinin "giz düğmesi"ne basıldığında alet sinyalleri alınca harekete geçer, ses ve ışık çıkarır. Böylece kaybolan kumandanın ortam aydınlık ise ses takip edilerek, ortam karanlık ise ışık takip edilerek bulunur.

Projemle İlgili Benzer Çalışmalar: Cep telefonu kaybolunca başka bir telefondan o numara aranır, sesi takip ederek telefonun nerede olduğu bulunur.

Beklediğimiz Sonuçlar: Kumanda ararken daha az zaman kaybı, daha az kumanda satın alışı, evde huzurlu bir ortamın sağlanması, daha fazla televizyon izleyebilme. İleride bu mekanizmanın başka eşyalarda da (örneğin: gözlük) kullanılabilmesi mümkündür.

Giz BELKAYA 5/B

BİR AFRIKA MACERASI

Merhaba, benim adım Eda. Şimdi size başımdan geçen bir olayı anlatacağım. Ben; yardıma muhtaç çocukların ihtiyaçlarını karşılayan bir derneğin başkanıyım. Bir de ekibim var. Bu sene bir araştırma yaptık ve Afrika'nın ne kadar yardıma muhtaç bir yer olduğunu anladık. Senenin başlarında Afrika'daki fakir ülkelerden birine gezi düzenledik ve maceram böylece başladı. Uçakta yolumuz uzun sürdüğü için uyuya kalmışım. Ani bir gürültüyle gözlerimi açtım. Uykulu gözlerle etrafa bakındığımda ülkeye ayak bastığımızı gördüm. Esneyerek kalktım ve ekibimle birlikte bavullarımızı alıp kalacağımız otelin yolunu tuttuk. Biraz dinlendikten sonra lobide buluşmak için sözleştik. Aşağı indiğimizde herkes orada toplanmıştı. İlk geyeceğimiz yer küçük bir köydü. Evler çok hasar görmüştü. Aklıma annemin anlattığı bir hikâye geldi: "Eski zamanlarda beyazların elinde daha fazla güç olduğu için kendilerine tanınan imkânları siyahlara tanımazlarmış; ancak şimdi onların imkânları fazlalaştı." Bu hikâyenin burada aklıma gelmesinin nedeni ise Afrika'da daha çok siyahların yaşaması. Tam o sırada arkamdan birisi boğazıma sarıldı. Delirmiş bir şekilde "Sen beyaz, onlara söyleyeceğin versinler bana az maaş. Ekibimle ben çok şaşırmıştık. Ona ne demek istediğini sorduk. O ise bize şu cevabı verdi. "Siz beyaz, ben öğretmen siyah, beyazlara veriyorlar çok maaş, siyahlara veriyorlar az maaş." İşte sorunu buydu. Ama daha biz bir şey söyleyemeden çekti gitti.

İlk durağımız olan köye çok yardıma bulunmuştuk. Kendimizle gurur duyuyorduk. Ama aynı zamanda çok yorulmuştuk ve otelde dinlenmek bizim hakkımızdı. Bunu arkadaşlarıma da söyledim. Başlarıyla onayladılar. Tam yola koyulmuşken duraksadım. Gözüme bir ışık çarpmıştı. Işık giderek büyüyordu. Ekibi orada bırakıp ışığa doğru yavaş adımlarla yürüdüm. Sonra ışık yok oldu ve etrafı kum tabakaları kapladı. Bir çöle gelmişim. Neel! Çöl mü? Olamaz, bunu nasıl bu kadar rahat söylerim. Arkamda sonsuz gibi görünen kum denizine baktım ve yutkundum. Vıyakk!! Bir ses duydum. Aaaa! Yavru bir çita. Çölde bir çitanın ne işi var! Kısa zamanda çitayla dost olduk. Zavalılık perişandı. Adını Saşa koydum. Birkaç gün geçtikten sonra zorlu günler başladı. Aç ve susuz kalmıştık. Perişan bir vaziyette ilerlerken burnumuza çok güzel kokular geldi. Hemen ilerimizde mükemmel yiyeceklerle ve meyve sularıyla donatılmış bir sofraya vardık. Tam o tarafa doğru giderken birden arkamızda homurtular duyduk... Allahım! Aç aslanlar çevremizi sarmıştı. Çölde aslanların ne işi var! Ağızlarından salyalar akan aslanlar kükreyerek yanımıza yaklaşırken çığlıklar atmaya başladım. Birden her şey bulanıklaştı... Yatağımdaydım... Annem yanıma gelmiş ter içindeki saçlarını okşuyordu. Bir düşünmüştüm... Yarısı güzel, yarısı korkunçtu. Ama keşke Saşa yanımda olsaydı. Onu hala düşlerimde görüyor ve o kadar özliyorum ki... İşte benim hikayem...

Eda SEZER 4/C

KOLAJ KULÜBÜ

Kolaj kulübünde gerçekten çok eğleniyorum. Çünkü kültür ile ilgilenmeyi seviyorum. Ayrıca o kadar zor bir kulüp değil eğer gerçekten bu işi seviyorsanız. Ben bu kulübü çok seviyorum ve şimdi size kolajın nasıl bir şey olduğunu anlatacağım. İster atık malzemelerle, ister yaprak veya dergilerden yararlanın o sizin seçiminiz. Sonra bir konu seçin ve başlayın her şey üst üste gelebilir; çünkü bu sizin kolajınız. Boş kalan yerleri boyayla kapatın ve işte, kolajınız tamamlandı. Artık herkes sizin yaratıcılığınızı ortaya çıkarttığınızı öğrenecek. Ben kolaj kulübünde en çok müziklerdeki kahramanları yaparken eğlendim. Funda öğretmenimiz bizi iki gruba ayırdı; daha sonra bir kahraman seçip kolaja başlıyorduk. Bir çizgi çizince hepimizin aklına yeni bir şey geliyordu. Böylece çalışmamız daha da güzel oluyordu. Çalışmamız bittiğinde bakıyorduk ve çok güzel olduğunu düşünüyorduk. Ben kolaj kulübünde gerçekten çok zevk alıyorum.

Beliz ÜRKMEZ 4/A 43

ARKADAŞLIK

Arkadaşlıktır en önemlisi
Parlaktır ilgisi, sevgisi
Aydınlık gözü, sözü
Her şeyden önemlisi

Güzel arkadaşlık
Sanki bayramlık
Arkadaşlık gibisi
Yok böyle birisi!

Daima yanımda
Ne zaman istersem orda
Daha ne isteyeyim
Her zaman yanımda!

Selen KILIÇ 3/C

3. Sınıflar Atatürk Arboretumu Gezisi

Yeşil Dünya ünitesini sorgularken "Bitkiler farklı özellikleriyle doğal dengeyi sürdürülmesini sağlar" temel fikrinden yola çıkarak planladığımız etkinliklerden bir tanesi de öğrencilerin canlı ağaçlardan ve çeşitli bitkilerden oluşan arboretumu gezip görmeleri ve incelemeleri ünitenin amaca uygun işlenmesinde çok etkili oldu.

Doğal ama düzenli bir ortamı görmek, bu ortamda bulunan iki göleti ve gölette yaşayan ördekleri, yol kenarında rastladıkları kaplumbağaları görmek öğrencileri çok heyecanlandırdı.

Bitkilerin diğer canlılara ve çevreye olan katkılarını doğal ortamı güzelleştiren varlıkları öğrencilerde bitkilere karşı duydukları sevginin ve koruyucu tutumun gelişmesinde ve pekişmesinde yardımcı oldu. Gezi sonrası alınan geri bildirimlerde olumlu tutum ve davranışları gözlemledik.

Bursa İznik Gezisi

12-13 Mayıs tarihleri arasında düzenlenen Bursa İznik Gezisi gerçekten çok güzeldi. Bursa'da Ulu Cami, Yeşil Cami, Yeşil Türbe, Osman Gazi ve Orhan Gazi Türbeleri, Cumalıkızık Köyü; İznik'te Çini Atölyeleri, Ayasofya Kilisesi ve İznik Gölü'nü, Osmanlılar döneminde kurulan ilk medreseyi gördük. Osmanlılarda çok yaygın olarak yapılan çiniciliği yakından tanıdık. Hatta bazı arkadaşlarımız çiçek motifli çinileri boyadılar.

Yeşil Cami çok dikkatimi çekti. Bence Yeşil Cami'nin en dikkat çekici yönü, iki döner sütunuydu. Biz de bu sütunları döndürdük. Yeşil Cami bu iki sütunun üzerine yapılmış. 18. yüzyılda olan bir depremden sonra cami sağdaki sütunun üzerine doğru eğilmiş. Bu nedenle sağdaki sütun dönerlik özelliğini kaybetmiş.

Bursa kentine özgü İskender Kebabı da gezide ipe çektiğimiz şeylerdendi.

Sosyal Bilgiler dersinde işlediğimiz Osmanlı Tarihi'nin başladığı yeri görmek bilgilerimizi pekiştirir nitelikteydi. Gerçekten çok güzel bir geziydi.

Merter ZORKIRIŞCI 7/A

5. Sınıflar Yalova Gezisi

"Gezegeni Paylaşma" bilgi temasında, "eko sistemlerin sürekliliği doğadan nasıl yararlandığımızı bağlıdır" temel fikrine yönelik çeşitli çalışmalar yaptık. Bu çalışmalardan biri de öğrencilerimizin bitki çeşitlerini incelemek ve bitkilerin özellikleri hakkında çıkarımlar yapması amacıyla 29 Mayıs 2007 tarihinde Yalova Atatürk Arboretumunu ve Yürüyen Köşk'e bir gezi düzenledik.

Gezimizin ilk durağı "Yürüyen Köşk" idi. Burada Atatürk'ün çevreye olan duyarlılığından etkilenmemek mümkün değildi. Köşk'ün hikayesi şöyle: O günlerde Köşk'ün yanında bulunan çınar ağacı büyüdükçe dalları Köşk'e değmeye başlar ve çınarın dallarının kesilmesi gündeme gelir. Atatürk buna karşı çıkarak ağacın kesilmesi yerine Köşk'ün temelinden kaydırılmasını ister. Böylece Köşk 4 m.80 cm. kaydırılarak ağaç kesilmekten kurtulur.

Gezimizin devamında bitki çeşitliliğinin zenginliği ile ünlü Yalova Atatürk Arboretumunda bitki çeşitlerini inceleme fırsatı yakaladık. Bitkilerin büyümesi için gerekli olan ortamlar ve bitkilerin kendilerine özgü hikayeleri hakkında bilgi edindik.

Bu gezinin öğrencilerimizde, hedeflediğimiz çevre bilincini geliştirmeye olan katkısı oldukça fazlaydı.

Özgür KURT 5/A Sınıf Öğretmeni

TOPKAPI SARAYI GEZISI

Tüm ihtişamıyla göz kamaştırıcı ve bugüne kadar değerinden hiçbir şey kaybetmemiş olan Topkapı Sarayı... İstanbul'un fethinden sonra Fatih Sultan Mehmet tarafından 1460-1478 yılları arasında yaptırılmış ve Atatürk'ün emri ile 3 Nisan 1924 yılından itibaren müze haline getirilmiştir. 1400 m uzunluğunda bir sur ile çevrilidir. Yirmi beşi 4 köşede, ikisi 8 köşede, biri de 9 köşede 28 kule vardır. Marmara tarafındaki Otluk Kapısı ve Haliç tarafındaki demir kapıda başka küçük ölçüde beş koltuk kapısı olan bu Sur'un ana girişi Ayasofya arasındaki "Babı-hümayun"dur. Edirne Sarayı'nın bir benzeri olan Topkapı Sarayı 699 000m² bir alanı kaplar. Mutfaklar ve Porselen Koleksiyonu, Bab-üs Sade, Arz Odası, Padişah Elbiseleri, Hazine, İftariye Kameriyesi, Sünnet Odası, Revan Köşkü, Mukaddes Emanetler Dairesi ve Harem Daireleri'ni içerir. Hz. Muhammed'in ayak izi, Hz. Musa'nın Asası, Hz. Muhammed'in Kılıcı, Hz. Osman'ın Kılıcı'nın Kını ve Kaşıkçı Elması Saray'ın en değerli eserlerindedir. Tarihi seven bir insan olarak bu geziden gerçekten çok etkilendim. Kendimi o zamanlarda yaşıyormuş gibi hissettim. Kapısından girdiğiniz an kendinizi zaman yolculuğunun içinde buluyorsunuz. Böyle muhteşem bir eseri yakından tanımamızı sağlayan okulumuza teşekkürler.

Nurcihan ÖZHABEŞ 7/A

4. SINIFLAR BOLU GEZİSİ

"Kendimizi Düzenleme Biçimimiz" bilgi teması altında, "metropolün özelliklerini, metropolün ekonomik ve kültürel koşullarını, metropollerde yaşamı" sorguladık. Sorgulamaya başlarken öğrencilerin dünyada sayılı metropollerden biri olan İstanbul ile bir küçük Anadolu şehri karşılaştırmalarını hedefledik. Planlama toplantısında bu şehri "Bolu" olarak belirledik.

Keyifli ve bir o kadar da heyecanlı yolculuğun ardından Bolu'ya ulaştık. Bolu'nun en büyük caddesi olan İzzet Baysal Caddesi'ni yürüyerek geçerken, karşılaştığımız Bolu halkının yakın ilgisi bizi çok mutlu etti.

Daha sonraki durağımız olan tarihi çarşıda günümüzde fazla karşılaşmadığımız kalaycıları, demircileri, yemenicileri, manifaturacıları ve daha bunun gibi birçok küçük esnafı bir arada görmek bizim için şaşırtıcıydı.

Pazar yeri ve müze gezilerinin ardından Bolu'da son durağımız olan Gölcük'e gittik. Harika manzaranın tadını çıkarmak için yeterli olmayan zamanımıza ve yağmurlu havaya üzülerek dönüş için otobüslere bindik.

Daha sonra yaptığımız İstanbul gezisiyle bir bölgede metropol oluşması için uygun koşulları, metropolle küçük şehirler arasındaki yaşam farklılıklarını sorgulayabilmek için uygun koşulları oluşturmuş olduk.

Gürten GÜL 4/C Sınıf Öğretmeni

ANNELER GÜNÜ

13 Mayıs 2007 tarihinde düzenlenen Anneler Günü etkinlikleri oldukça coşkulu geçti. Bu anlamlı güne katılan vellerimiz gün boyunca süren açık büfe ikramıyla, çocuklarıyla birlikte keyifli bir brunch'la bu güzel güne başladılar. Spor etkinlikleriyle dolu bugünde toplam 45 aile aktif olarak maçlara katıldı. Okul yönetimi ve MVP Spor-tif'in geleneksel hale gelen bu organizasyonunda anneler takım kaptanıydı. Okulumuzda basketbol okulu faaliyetlerini sürdüren İbrahim Kutluay da eşi ve annesiyle bu güzel güne eşlik etti. Bütün bir gün süren spor etkinliklerinde aileler çocuklarıyla ve diğer ailelerle yaşam boyu sporun aslında hayatımızın vazgeçilmez bir parçası olduğunu bir kez daha göstermiş oldular. İrmak Okulları çatısı altında yapılan şenlikte çocuklar anneleriyle ve diğer aile fertleriyle bu anlamlı günü kutladı.

Okul Dışı Yarışma ve Turnuvalar

18.02.2007 tarihinde Kadıköy Millî Eğitim Müdürlüğü'nün düzenlediği İlçe Voleybol ve Basketbol Turnuvası'nda Irmak Okulları küçük kız voleybol takımımız 1., küçük erkek basketbol takımımız Kadıköy 2.si olmuşlardır. Öğrencilerimizi tebrik ediyor, başarılarının devamını diliyoruz.

29-30 Nisan 2007 tarihinde Kadıköy İlçe Yüzme Müsabakaları'nda öğrencimiz Yasemin Şenalp küçük kız 50 m sırtüstü stilinde 2. olmuştur. Öğrencimizi tebrik ediyoruz.

13.02.2007 tarihinde oynanan Kadıköy İlçe Badminton Müsabakası'nda yıldız kız-erkek kategorisinde öğrencilerimiz Kadıköy 2.si olmuşlardır. Başarılarından dolayı kutluyoruz.

1-2-3.04.2007 tarihlerinde Kadıköy İlçesi'nde düzenlenen Kaymakamlık Tenis Müsabakaları'nda küçük kızlar kategorisinde Petek Balcıoğlu, minik kızlar kategorisinde Yasemin Üçer 2. olmuşlardır. 13-17 yaş erkek kategorisinde Emre Can Yener okulumuzu başarı ile temsil etmiş ve Kadıköy İlçe 2.si olmuştur. Başarisından dolayı öğrencilerimizi tebrik ediyoruz.

3. Irmak Okulları Anadolu Yakası Okullar Arası Tenis Turnuvası

21-22 Mayıs 2007 tarihlerinde 19 Mayıs Atatürk'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramı etkinlikleri kapsamında düzenlediğimiz turnuvarımıza 14 okul ve toplam 56 sporcu öğrenci katıldı. Turnuva genç tek kız/erkek, yıldız tek kız/erkek, küçük tek kız/erkek kategorilerinde gerçekleşmiş, turnuvanın kapanış töreninde dereceye giren okullar ve sporcular kupa ve madalya ile ödüllendirilmiştir. Sporcular 2007/2008 eğitim öğretim yılında bir araya gelebilme dilekleri ile turnuvarımıza veda etmişlerdir.

BİR YILIN ARDINDAN

2006 - 2007 eğitim öğretim yılı içerisinde Okul Aile Birliği ve sınıf temsilcileri olarak yaptığımız etkinlik ve faaliyetler doğrultusunda çeşitli yardımlar yapılmış, özel günler kutlanmıştır.

Örneğin, 24 Kasım Öğretmenler Günü'nde öğrenciler kendi emekleriyle yaptıkları ürünleri satmışlardır. Daha sonra 20 - 21 - 22 Aralık 2006 tarihlerinde düzenlenen geleneksel kitap fuarında UNICEF ve okulumuzun ait çeşitli hediyelik ürünlerin satılmasıyla maddi yardım olanağı sağlanmıştır. Kardeş okulumuz olan Başibüyük Atatürk İlköğretim Okulu'nun yuvasına çeşitli oyuncaklar, ilköğretim bölümüne de bot ve çizme; ayrıca yeni yıl nedeni ile Marmara Üniversitesi Onkoloji Bölümü hastalarına çeşitli oyuncaklar ve zeka oyunları hediye edilmiştir. Bunun yanında Müşfik Kenter'in Orhan Veli Kanık şiirlerini okulumuzun gösteri merkezinde korma altındaki sokak çocukları ile birlikte paylaştık.

İkinci dönemde yaptığımız kültür gezileri ile hem İstanbul'un Pera, Haliç, Kapalıçarşı gibi eski dokusunu, hem de Boğaz'ın tarihi mimari eserlerini ve günümüz mimarisinin özelliklerini tanıdık. Ayrıca okulumuzun kendi imkanları çerçevesinde hazırladığı Annie Müzikali sayesinde Yaratıcı Çocuklar Derneği yararına katkıda bulduk. Sene sonu yaklaşırken İbrahim Kutluay'ın önderliğinde Basketbol Turnvası yapılmış, ayrıca küçük çapta bir kermes düzenlenerek çeşitli ürünler sergilenmiştir ve tüm Irmaklılar, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'nin başlattığı ilaç toplama kampanyasına katılarak bizim de çorbada tuzumuz olsun dedik.

Her şeyiyle dolu dolu geçen bir senenin ardından, 2007 - 2008 eğitim öğretim yılının da böyle geçmesi dileğiyle...

Ece HAMDIOĞLU B/C

IRMAK OKULLARI

Cemil Topuzlu Cad. No: 100 Caddebostan / İstanbul 34728

Tel: 0216 411 39 23-24-25 Faks: 0216 411 39 26 e-mail: bilgi@irmak.k12.tr

www.irmak.k12.tr